

ผลของการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่มีต่อ
การพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวธัญญา จากศรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2551

ผลของการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่มีต่อ
การพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวธัญญา จากศรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลของการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่มีต่อ
การพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

บทคัดย่อ
ของ
นางสาวธัญญา จากศรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2551

ัญญา จากศรี. (2551). ผลของการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
ที่มีต่อการพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.

สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ :

อาจารย์ ดร.อรพรรณ วีระวงศ์

การวิจัยในครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการ
แบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจินดาบำรุง ภาคเรียนที่
2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 40 คน ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการ
แบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ แบบประเมิน
พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ
โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์
ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง ประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มในระหว่าง
เรียน และสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
หลังการทดลอง จากนั้น ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดย หาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ค่าสถิติ ที แบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for dependent samples) ของคะแนนการทดสอบวัด
ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน แล้วเปรียบเทียบเพื่อหาความ
แตกต่างคะแนนเฉลี่ย และค่านัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบ หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของแบบ
ประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาพฤติกรรมของผู้เรียน หาค่าเฉลี่ย
(Mean) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อนำข้อมูลมา
ประเมินความคิดเห็นในภาพรวม

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
ที่มีต่อการพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนพัฒนาพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียนเพิ่มขึ้นโดยลำดับ จากการประเมิน
พฤติกรรมการร่วมมือในการเรียนของนักเรียนโดยรวมทุกด้านในครั้งแรก ผลการประเมินอยู่ในระดับ
น้อย แต่พัฒนาขึ้นเป็นระดับดีในการประเมินครั้งสุดท้าย

3. นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์มี
ประโยชน์ต่อการเรียนในระดับมาก

THE EFFECTS OF STUDENT TEAMS-ACHIEVEMENT DIVISIONS ON
ENGLISH VOCABULARY OF PRATHOMSUKSA SIX STUDENTS

AN ABSTRACT

BY

THANYA JAKSRI

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

May 2008

Thanya Jaksri. (2008). *The effects of Student Teams-Achievement Divisions on English vocabulary of Prathomsuksa six students*. Master's Project, M.A.(Teaching English as a foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Dr. Aurapan Weerawong.

The purpose of this research was to study the effects of using Student Teams-Achievement Divisions technique on English vocabulary achievement of Prathomsuksa six students, Jindabamrung School. The sample consisted of 40 Prathomsuksa six students who studied in the second semester of the 2007 academic year at Jindabamrung School. The students were taught for 12 hours during the training.

The instruments were Student Teams-Achievement Divisions technique lesson plans, an English vocabulary achievement test, a cooperative learning behavioral observation tool and a questionnaire on students' satisfaction toward Student Teams-Achievement Divisions technique. The students examined the English vocabulary achievement test as pretest at the beginning and posttest at the end of the experiment, the cooperative learning behavioral observation tool was evaluated during the experiment and the questionnaire on students' satisfaction toward Student Teams-Achievement Divisions technique was conducted at the end of the experiment. The achievement test data was statistically analyzed by mean score, standard deviation and t-test for dependent samples to compare the difference of mean score and the signification of pretest and posttest. The cooperative learning behavioral observation tool data was statistically analyzed by mean score to determine the students' behavior. The questionnaire on students' satisfaction toward Student Teams-Achievement Divisions technique data was also statistically analyzed by mean score to determine the students' satisfaction.

The results of this study revealed that

1. The knowledge in English vocabulary of Prathomsuksa six students significantly increased at the .01 level after using Student Teams-Achievement Divisions technique.
2. The students' cooperative learning behaviors were gradually developed. Namely, at the initial stage their cooperative behaviors were unsatisfactory but they were increased to high level after the implementation.

3. The students' satisfaction on Student Teams-Achievement Divisions technique was at the high level. The Student Teams-Achievement Divisions technique was beneficial for their learning.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการการบริหารหลักสูตรและกรรมการสอบ
ได้พิจารณา สารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร. อรพรรณ วีระวงศ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(อาจารย์ ดร. วัลลภา ไทยจินดา)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(อาจารย์ ดร. อรพรรณ วีระวงศ์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. แสงจันทร์ เหมเชื้อ)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. วไลพร ฉายา)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
(รองศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

ประกาศคุณประการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร. อรพรรณ วีระวงศ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาของท่านที่ได้ให้คำแนะนำ ตรวจสอบ ปรับปรุง และแก้ไขสารนิพนธ์ ตลอดจนให้ความสนใจใส่ใจและให้กำลังใจในการทำการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยขอกราบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. แสงจันทร์ เหมเชื้อ และอาจารย์ ดร. วไลพร ฉายา ที่กรุณารับเป็นกรรมการสอบ และขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล อาจารย์ ดร. วัลลภา ไทยจินดา และคณาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันตก ที่ได้ให้ความรู้และให้คำปรึกษาตลอดระยะเวลาที่ ผู้วิจัยได้ศึกษาในสถาบันแห่งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณะผู้บริหารโรงเรียน คณะครูอาจารย์ และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจินดาบำรุง ที่ได้ให้ความช่วยเหลือตลอดการทดลองและเก็บข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ประโยชน์ของสารนิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ทุกท่าน ที่ช่วยเหลือให้ผู้วิจัยได้ศึกษาจนสำเร็จตั้งปรารถนา

ธัญญา จากศรี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
คำถามวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ระยะเวลา.....	5
เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
สมมุติฐานการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้คำศัพท์.....	7
ความหมายของคำศัพท์.....	7
ความสำคัญของคำศัพท์.....	7
วิธีการสอนคำศัพท์.....	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative learning)	10
ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ.....	10
ลักษณะและแนวทางของการจัดการเรียนแบบร่วมมือ.....	11
องค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ.....	13
รูปแบบการจัดการเรียนแบบร่วมมือ.....	14
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Teams-Achievement Divisions หรือ STAD).....	15
การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์.....	15

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
องค์ประกอบของการจัดการเรียนแบบร่วมมือ	
โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์.....	17
ขั้นตอนของการเรียนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์.....	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ	
โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์.....	22
งานวิจัยในประเทศ.....	22
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	23
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	24
การกำหนดกลุ่มประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	24
ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง.....	25
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	25
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	29
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	40
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	40
สมมุติฐานในการวิจัย.....	40
วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
สรุปผลการวิจัย.....	42
อภิปรายผล.....	43

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ)	
ข้อจำกัดของการวิจัย.....	45
ข้อเสนอแนะ.....	45
บรรณานุกรม.....	47
ภาคผนวก.....	51
ภาคผนวก ก แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ และ แผนการจัดการเรียนรู้การเรียนแบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์.....	52
ภาคผนวก ข แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Teams-Achievement Divisions :STAD).....	72
ภาคผนวก ค ตารางแสดงผลคะแนนการทดสอบย่อยจำนวน 10 ครั้ง และ ตารางแสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์การทดสอบด้านคำศัพท์.....	75
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	80

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ตัวอย่างการจัดกลุ่มนักเรียนจำนวน 20 คน โดยคิดจากคะแนนการทดสอบ.....	19
2 ตัวอย่างการคิดคะแนนพื้นฐานจากเกรด.....	21
3 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	33
4 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ด้าน การเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	33
5 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ด้าน การรู้ความหมายภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	34
6 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียนของนักเรียน ครั้งที่ 1-10.....	36
7 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์.....	39
8 ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบย่อย ครั้งที่ 1-10.....	76
9 แสดงผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง.....	78

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่สถานศึกษามีหน้าที่จัดให้ผู้เรียนทุกคนเรียนตลอดหลักสูตร โดยมีเวลาเรียนดังนี้คือ ในช่วงชั้นที่ 1-3 ให้มีเวลาเรียน 40-120 ชั่วโมงต่อปีการศึกษา และช่วงชั้นที่ 4 ให้มีเวลาเรียน 80-200 ชั่วโมงต่อปีการศึกษา โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการใน สถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ (กรมวิชาการ. 2545 : 34) จากการที่หลักสูตรได้เน้นให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะตามที่กล่าวนั้น แนวทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับหลักการดังกล่าวคือ การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมุ่งเน้นการสร้างและการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน ในตัวผู้เรียน ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยในด้านการสอนภาษาพบว่า นักวิจัยหลายท่านยืนยันว่าสิ่งที่จำเป็นอย่างหนึ่งสำหรับการเรียนภาษาคือเรื่องของคำศัพท์

แน่นอนย คล้ายทอง (2547:143) กล่าวว่าการพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพราะการเรียนรู้คำศัพท์เป็นทักษะที่สำคัญอย่างหนึ่งในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารความสามารถในการใช้ภาษาของแต่ละคนนั้นขึ้นอยู่กับคำศัพท์ที่สะสมไว้ เรียกว่า “คลังคำ” ซึ่งสามารถดึงออกมาใช้ในการถ่ายทอดกระบวนการคิด และแสดงทักษะทางภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามความต้องการได้ ดังนั้นความรู้เรื่องคำศัพท์จึงเป็นเรื่องสำคัญในการเรียนภาษา

วิลกินส์ (ทอร์นบอร์, สก๊อต. 2546:19; อ้างอิงจาก Wilkins. 1972:111) กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ว่า ถ้าผู้เรียนไม่รู้หลักไวยากรณ์ การสื่อสารเกิดขึ้นได้น้อย แต่ถ้าไม่รู้คำศัพท์ การสื่อสารจะไม่เกิดขึ้นเลย

ระวีวรรณ ศรีครามครัน (2539 : 153) กล่าวว่าผู้เรียนจะมีความสามารถในการใช้ภาษาไม่ว่าจะเป็นทักษะในด้านการฟัง พูด อ่านหรือเขียนได้ดีนั้นผู้เรียนควรจะมีความรู้เรื่องคำศัพท์รวมทั้งสามารถนำมาใช้ได้อย่างถูกต้องจึงจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการใช้ภาษา สอดคล้องกับวรรณพร ศิลาขาว(2538:21)ที่กล่าวว่า การสอนคำศัพท์มีความจำเป็นมากในการเรียนรู้ภาษาเพราะคำศัพท์จะเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้งนี้เพราะคำศัพท์เป็นหน่วยหนึ่งในโครงสร้างของภาษาที่เป็นพื้นฐาน ของการเรียนภาษาที่ผู้เรียนจะนำมาสร้างเป็นวลี หรือประโยคในการพูดหรือเขียน และการฟังหรือการอ่านนั้นคำศัพท์จะเป็นส่วนประกอบของข้อความที่สื่อสาร ถ้าหากผู้เรียนไม่มีหรือมีความรู้ความสามารถในด้านคำศัพท์

น้อยก็จะทำให้การสื่อสารไม่เป็นไปตามที่ตนเองต้องการ ดังคำกล่าวของ มานพ ประธรรมสาร (รัตติกาล สุทธิสวัสดิ์กุล. 2547 : 1; อ้างอิงจาก มานพ ประธรรมสาร. 2538 : 5) ที่ว่า การที่ผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ไม่เพียงพอที่จะสื่อสาร เป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านและการเขียน ซึ่งเป็นทักษะสำคัญและจำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องมีพื้นฐานเกี่ยวกับคำศัพท์จึงจะสามารถเรียนภาษาได้ดี ดังนั้นนับว่าคำศัพท์ เป็นหัวใจที่สำคัญของการเรียนภาษา

แต่การเรียนการสอนคำศัพท์ในปัจจุบันนั้นยังคงมีปัญหาเกิดขึ้นกับทุกระดับชั้นเรียน อย่างเช่น ปัญหาที่เกิดขึ้นกับการสอนอ่านของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาที่เกิดขึ้นจากการที่นักเรียนส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษด้านคำศัพท์ในบริบทและด้านไวยากรณ์ค่อนข้างต่ำทำให้นักเรียนอ่านข้อความภาษาอังกฤษแล้วจับใจความสำคัญไม่ได้ (กัลยา รสสูงเนิน. 2548 : 2) นอกจากนี้นักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีพื้นฐานคำศัพท์น้อย ส่วนใหญ่ไม่สามารถอ่านและเขียนคำศัพท์ของกิจกรรมที่กำหนดให้ทำในการเข้าค่ายภาษาอังกฤษได้ (ณัฐมา จรูเทียบ. 2547 : 54)

สาเหตุสำคัญอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กไทยไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ในระดับดินนี้ เพ็ญศรี รังสิยากุล (2521 : 49) กล่าวว่ามาจาก การที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษของไทยโดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีความถนัดในการสอนและขาดความรู้ความเข้าใจในจิตวิทยาการสอนภาษาให้กับผู้เรียนในระดับนี้ และจากประสบการณ์ผู้วิจัยที่ได้สอนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นเวลา 6 ปี พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ไม่ดีและไม่สนใจเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนที่เรียนเก่งจะรีบทำงานของตัวเองให้เสร็จ ต้องการได้คะแนนมากกว่าคนอื่น และไม่สนใจที่จะช่วยเหลือเพื่อนที่มีความสามารถน้อยกว่า ทำให้เกิดสภาพบรรยากาศการเรียนรู้อย่างล้าหลัง ส่งผลให้ผู้เรียนขาดทักษะการทำงานร่วมกัน เกิดความเครียดและไม่มีความสุขในการเรียน ประนอม สุรัสวดี (2536:5) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนในระดับประถมศึกษา โดยเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 หรือเด็กที่อยู่ในวัย 8-11 ปี ซึ่งเป็นวัยที่เหมาะสมสำหรับการเริ่มต้นการเรียนภาษาอังกฤษ ควรจัดการเรียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน เพราะเด็กในวัยนี้มีคุณสมบัติที่สามารถทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ ได้ และเรียนรู้จากเพื่อนโดยการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจกล้าคิด กล้าใช้ภาษา เกิดความรู้สึกอิสระ ผ่อนคลายสนุกสนานกับการเรียนภาษา และเกิดการค้นพบ อยากรู้อยากเรียนในภาษา และนำไปใช้สื่อสารได้ในชีวิตจริง

จากปัญหาดังที่กล่าวผู้วิจัยพบว่าทฤษฎีที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้อย่างนี้คือการจัดการเรียนรู้อย่างร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ที่ให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย มีนักเรียนที่มีความสามารถทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อนอยู่ร่วมกันในอัตราส่วนที่เหมาะสม การจัดการเรียนรู้อาจเน้นพัฒนาให้นักเรียนทั้งในด้านวิชาการและทักษะทางสังคม โดยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันจนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของการเรียน ร่วมกับ

ทุกคน(กรมวิชาการ. 2544:4) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงเดือน ปอศิริ (2546:บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ (Student teams-Achievement divisions หรือ STAD) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทุกทักษะสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนมีทักษะการทำงานกลุ่มดีขึ้น มีความตระหนักในคุณค่าของตนเองมีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ตลอดจนมีความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษอีกด้วย ทั้งนี้สอดคล้องกับ กัลยา รสสูงเนิน (2548:56) ที่พบว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียนสูงขึ้นและมีความคิดเห็นในเชิงบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น

ผลจากการศึกษาเอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งทางด้านสติปัญญาและทักษะการอยู่ร่วมกันในสังคม เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลการใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่มีต่อการพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนจินดาบำรุง ทั้งนี้เพื่อจะได้นำไปประยุกต์ใช้จริงกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้อยู่แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียน ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้อยู่แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือ แบบการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้อยู่แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

คำถามการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันหรือไม่
2. พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ อยู่ในระดับใด
3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ อยู่ในระดับใด

ความสำคัญของการวิจัย

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งทางด้านสติปัญญาและทักษะการอยู่ร่วมกันในสังคม เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ผลจากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและผู้เรียนดังนี้

1. ครูผู้สอนนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ไปใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาการสอนคำศัพท์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ครูผู้สอนนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ไปใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น ฝึกฝนให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และเห็นความสำคัญของผู้ที่อยู่ร่วมกันในสังคม
3. ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เพราะสามารถช่วยพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเองและเพื่อนได้

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจินดาบำรุง กรุงเทพมหานคร จำนวน 4 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 156 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจินดาบำรุง เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร ที่ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) หมายถึง กลุ่มตัวอย่างทุกหน่วยประชากรได้รับการถูกเลือกเท่ากันและการเลือกแต่ละหน่วยเป็นอิสระต่อกัน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538) โดยจับฉลากมา 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 40 คน

ระยะเวลา

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 กลุ่มตัวอย่างได้รับการทดสอบก่อนการทดลองและใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง แล้วจึงทำการทดสอบหลังการทดลองอีกครั้ง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาจากหนังสือเรียนและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ที่มีเนื้อหาครอบคลุมและตรงตามคลังคำศัพท์ที่กำหนดในสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยพิจารณาระดับความยากง่ายของคำศัพท์ให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย และมีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Teams-Achievement Divisions หรือ STAD) หมายถึง รูปแบบการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยตามความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ กลุ่มละ 4-5 คน โดยครูผู้สอนพิจารณาว่าแต่ละกลุ่มนั้นต้องมีนักเรียนที่มีความสามารถทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน อยู่ร่วมกันในอัตราส่วนความสามารถในระดับเก่ง 1 คน ความสามารถในระดับปานกลาง 2 คน และความสามารถในระดับอ่อน 1 คน การปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปเพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนทางด้านสติปัญญา การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน การร่วมมือกันทำงาน การตระหนักในความสามารถของตน โดยมีรางวัลเป็นเป้าหมายในการเรียนรู้

2. ความรู้ด้านคำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในด้านการสะกดคำ การรู้ความหมายของคำศัพท์ ได้อย่างถูกต้องไม่ว่าจะอยู่ในลักษณะของคำ คำเดี่ยว หรือวลีได้ ซึ่งวัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ก่อนและหลังการทดลอง

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
2. พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์หลังการทดลองอยู่ในระดับ ดีมาก
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เห็นประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์หลังการทดลองอยู่ในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้คำศัพท์
 - 1.1 ความหมายของคำศัพท์
 - 1.2 ความสำคัญของคำศัพท์
 - 1.3 วิธีการสอนคำศัพท์
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative learning)
 - 2.1 ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ
 - 2.2 ลักษณะและแนวทางการจัดการเรียนแบบร่วมมือ
 - 2.3 องค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ
 - 2.4 รูปแบบการจัดการเรียนแบบร่วมมือ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student teams-achievement divisions หรือ STAD)
 - 3.1 การจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
 - 3.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
 - 3.3 ขั้นตอนของการเรียนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้คำศัพท์

1.1 ความหมายของคำศัพท์

คำศัพท์ (Vocabulary) เป็นองค์ประกอบเบื้องต้นที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษา ซึ่งได้มีผู้ให้คำจำกัดความดังนี้

ฮอดจิส (Hodges. 1984) ได้ให้คำนิยามของคำศัพท์ว่า หมายถึง คำที่ใช้พูดหรือเขียนเพื่อใช้เรียกแทนสิ่งต่าง ๆ ทั่วไป เป็นที่เข้าใจสำหรับคนที่อยู่ในสังคม หรือประกอบอาชีพนั้น ๆ

แฮทช์และบราวน์ (Hatch & Brown. 1995:1) ให้ความหมายของคำศัพท์ว่า คำศัพท์คือคำหรือกลุ่มคำสำหรับภาษาใดภาษาหนึ่ง ที่ผู้พูดอาจจะใช้สื่อความหมายในแต่ละภาษา

ชมิทท์ (Schmitt. 2000:1-2) ให้คำจำกัดความของคำศัพท์ไว้ดังนี้ คำศัพท์ คือ กลุ่มคำที่ผู้ใช้ต้องการใช้เพื่อสื่อความหมายระหว่างกัน คำศัพท์บางคำแม้จะเขียนแตกต่างกันแต่อาจมีความหมายอย่างเดียวกันหรือใกล้เคียงกันได้

จากความหมายของคำศัพท์ที่กล่าวมานั้นอาจสรุปได้ดังนี้ คำศัพท์คือคำหรือกลุ่มคำที่ผู้ใช้ ใช้ในการพูดหรือเขียนเพื่อความเข้าใจหรือสื่อความหมาย ระหว่างหรือเฉพาะบุคคล กลุ่มสังคมหรือกลุ่มอาชีพ คำศัพท์หลายคำถึงแม้มีรูปร่างต่างกันอาจมีความหมายอย่างเดียวกันหรือใกล้เคียงกันได้

1.2 ความสำคัญของคำศัพท์

การเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างสัมฤทธิ์ผลคือ คำศัพท์ ถ้าผู้เรียนไม่รู้คำศัพท์ในภาษานั้นการสื่อสารก็จะเกิดขึ้นได้น้อยมาก ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ไว้ดังนี้คือ

อิสระ สาระงาม (2529 : 76) ได้กล่าวว่า คำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาใดภาษาหนึ่ง การรู้คำศัพท์และโครงสร้างของภาษาจึงจะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างแท้จริง

ฟลาวเวอร์ (2538: คำนำ) กล่าวว่า การรู้คำศัพท์เป็นพื้นฐานสำคัญมากสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษ การทำผิดกฎไวยากรณ์ในประโยค ผู้อ่านหรือผู้ฟังยังพอเข้าใจบ้างแต่การใช้คำผิดหรือไม่มีคำจะใช้ในการเขียนหรือพูดออกมามาย่อมทำให้ไม่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้

รูบินและทอมป์สัน (Rubin & Thompson. 1994:79) กล่าวว่าคำศัพท์คือหัวใจสำคัญของการเข้าใจภาษาต่างประเทศ บุคคลผู้นั้นจะไม่สามารถ พูด เข้าใจ อ่าน หรือเขียน ภาษาต่างประเทศได้ถ้าไม่มีความรู้ในคำศัพท์ของภาษานั้นอย่างเพียงพอ

หยาง (Yang. 2000) ได้ให้ความเห็นว่า คำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศถ้าผู้เรียนรู้จักคำศัพท์ในจำนวนที่จำกัดก็จะทำให้ไม่สามารถสื่อสารและนำเสนอความคิดเห็นต่าง ๆ ได้อย่างสัมฤทธิ์ผล และการไม่รู้จักคำศัพท์ยังเป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนไม่ยอมเรียนภาษาต่างประเทศ

ริชาร์ดส; และเรนนันด์ยา (Richards & Renandya. 2003 : 255) กล่าวว่า คำศัพท์เป็นส่วนประกอบหลักที่ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาได้แคล่วคล่องทั้ง 4 ด้าน ถ้าปราศจากคำศัพท์หรือวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่ดีก็จะทำให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการใช้หรือเรียนภาษาจากประสบการณ์จริงได้ เช่น การฟังวิทยุ ฟังเจ้าของภาษาพูด ใช้ภาษาในบริบทต่าง ๆ อ่านหนังสือ หรือดูโทรทัศน์

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่าคำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนภาษา ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้และทำความเข้าใจเพื่อเป็นพื้นฐานในการใช้ภาษาทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน

1.3 วิธีการสอนคำศัพท์

ความสามารถของผู้เรียนที่จะรู้จักคำศัพท์และใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วนั้น ผู้เรียนควรได้รับการสอนหรือคำแนะนำจากผู้ที่มีความรู้ในการถ่ายทอดอย่างถูกวิธี

ระวีวรรณ ศรีครามครัน (2539 : 153-160) ได้พูดถึงแนวทางการสอนคำศัพท์ควรประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ให้ฟังและออกเสียง (Introduction and Production)

ในการเริ่มการสอนคำศัพท์ ครูควรให้นักเรียนได้ยินเสียงคำศัพท์ก่อน ได้เห็นลักษณะของคำศัพท์ในรูปของตัวอักษร ครูควรออกเสียงให้นักเรียนได้ยินชัดเจน และให้นักเรียนอ่านคำศัพท์และออกเสียงตามครูให้ถูกต้องทั้งเสียง น้ำหนักเสียง (Stress) และระดับน้ำหนักร้อง (Intonation) ครูจะต้องแก้ไขข้อบกพร่องในการออกเสียงของนักเรียนด้วย และอธิบายแนวทางการออกเสียง ฝึกให้นักเรียนออกเสียงซ้ำ ๆ จนสามารถออกเสียงด้วยตนเองได้อย่างถูกต้อง

2. สอนให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์ (Understanding the meaning)

การสอนให้ผู้เรียนเข้าใจความหมาย เป็นขั้นตอนที่สำคัญของการสอนคำศัพท์ ซึ่งความหมายของคำศัพท์นั้น ผู้เรียนจะต้องเข้าใจความหมายในลักษณะของการใช้เป็นรูปประโยคด้วย คำศัพท์หนึ่ง ๆ อาจมีความหมายได้หลายแบบ ซึ่งผู้เรียนจะต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับประโยคที่ต้องการ โดยไม่ต้องใช้วิธีแปล ประกอบด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (ระวีวรรณ ศรีครามครัน. 2539 : 153-160)

2.1 เดาความหมายจากบริบทข้างเคียง (Context) เพราะคำอื่นที่อยู่ในประโยคเดียวกัน หรือประโยคที่อยู่ข้างเคียง อาจจะช่วยในการเดาความหมายของคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่รู้จักความหมายเลยก็ได้

2.2 หาความหมายจากคำจำกัดความ (Definitions) ซึ่งระบุไว้ในประโยคเดียวกัน จะทำให้เข้าใจความหมายได้ดีกว่าการเดา

2.3 การใช้รูปภาพ (Picture) ในการสอนจะให้ผลดีที่สุด และทำให้ผู้เรียนออกเสียงได้อย่างถูกต้องชัดเจน พร้อมทั้งยังเป็นการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนด้วยภาพที่ใช้ควรชัดเจนและสามารถสื่อความหมายได้

2.4 การแสดงลักษณะท่าทาง (Dramatization) กริยาอาการซึ่งประกอบการอธิบายคำศัพท์ จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ดีขึ้น นอกจากการแสดงอาการกริยาแล้วการร้องเพลง และการนำคำศัพท์จากเพลงมาแสดงท่าทางประกอบ จะทำให้บทเรียนน่าสนใจขึ้น

2.5 ของจริง (Real object) จะให้ความหมายได้ดีในการสอนคำศัพท์ แต่สิ่งของบางอย่างไม่สามารถนำมาแสดงให้ดูได้แต่สามารถจำลองมาใช้ในลักษณะของรูปปั้น หุ่นพลาสติก ซึ่งมีลักษณะเหมือนของจริง ก็อาจจะนำมาแสดงและอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจได้

2.6 ให้ศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างของคำศัพท์ (Structural Words) ซึ่งผู้เรียนควรจะได้รู้ความหมายของคำศัพท์จากการวิเคราะห์ การเติมท้ายคำด้วย -s, -es, -ed, -ing ที่จะทำให้ความหมายของคำศัพท์ต่างกัน การวิเคราะห์คำประสม ความเข้าใจเกี่ยวกับ root, prefix, suffix เพื่อช่วยในการเดาความหมายของคำศัพท์ที่ต้องการ การใช้คำย่อและเครื่องหมาย apostrophe (')

3. ฝึกทักษะการนำไปใช้ในการสื่อความหมาย (Meaning to Expression)

เมื่อผู้เรียนออกเสียง และเข้าใจความหมายแล้ว ผู้สอนควรฝึกฝนให้ผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์เหล่านั้นไปใช้สื่อความหมายในลักษณะของการพูดและเขียนเป็นประโยคตามต้องการได้ ทอร์นบอร์ (2546:117) ได้ให้คำแนะนำสำหรับการสอนคำศัพท์สำหรับผู้สอนไว้ดังนี้

1. ควรกำหนดจำนวนของคำศัพท์ที่ผู้เรียนจะเรียนในแต่ละครั้ง จำนวนของคำศัพท์นั้นจะขึ้นอยู่กับความยากง่ายของคำศัพท์ถ้าเป็นคำศัพท์ที่ยากก็ไม่ควรที่จะมีจำนวนมากนัก

2. สอนความหมายของคำใหม่ก่อนแล้วจึงนำเสนอรูป

3. การสอนทักษะการพูดควรให้ตัวอย่างที่ชัดเจน

4. หลังจากสอนความหมายของคำใหม่แล้วก็ควรสอนรูปภาษาเขียนให้แก่ผู้เรียนเลยไม่ควรปล่อยให้จนผู้เรียนลืม

5. ในการสอนคำศัพท์ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการนำเสนอคำศัพท์ เนชั่น (Nation. 2005) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนคำศัพท์ให้ได้ประสิทธิผลนั้นผู้สอนควรยึดกฎต่อไปนี้

1. ควรสอนด้วยวิธีการสอนที่ง่ายและชัดเจน ไม่ควรอธิบายให้สับสน

2. ใช้รูปแบบของประโยคหรือบทสนทนาเพื่อเชื่อมโยงคำศัพท์ที่เคยสอนมาแล้วกับคำศัพท์ที่กำลังเรียน

3. ใช้ทั้งวิธีการออกเสียงให้ได้ยินและเขียนบนกระดานเพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักคำศัพท์

4. ให้ความสนใจกับคำศัพท์ที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้วมากที่สุด

5. แนะนำผู้เรียนให้จำคำศัพท์ที่มีความถี่ในการใช้บ่อยซึ่งจะมีประโยชน์มากเพื่อใช้ในครั้งต่อไป

6. ไม่ควรนำคำเหมือน (synonyms), คำตรงกันข้าม (antonyms) หรือคำศัพท์ประเภทเดียวกันที่ผู้เรียนไม่รู้ความหมายมาเชื่อมโยงกับคำศัพท์ที่กำลังสอน

สรุปได้ว่า ในการสอนคำศัพท์นั้น ครูควรสอนการออกเสียง สอนให้ทราบ ความหมายของคำโดยใช้วิธีการต่าง ๆ รวมถึงการนำวัสดุอุปกรณ์มาเป็นสื่อเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น สอนให้รู้จักรูปของคำศัพท์ และสอนให้ผู้เรียนรู้จักนำคำศัพท์ไปใช้ในรูปประโยคได้

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative learning)

2.1 ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ

กรมวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้คือ

สลาวิน (Slavin. 1987 : 8) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ คือวิธีการจัดการเรียน การสอนแบบหนึ่งซึ่งมีผู้เรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยสมาชิก ทุกคนในกลุ่มต้องช่วยเหลือกัน และรับผิดชอบการเรียนด้วยกัน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

เคสส์เลอร์ (Kessler. 1992 : 8) ได้ให้คำจำกัดความของการเรียนแบบร่วมมือว่า เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนแบบกลุ่มซึ่งวิธีการเรียนนั้นขึ้นอยู่กับผู้เรียนในกลุ่มต้องมี สัมพันธภาพทางสังคมด้วยกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน เป็นกำลังใจคอยให้การกระตุ้นและ ช่วยเหลือผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันให้เกิดการเรียนรู้จนประสบความสำเร็จหรือบรรลุจุดมุ่งหมาย ด้วยกัน

กรมวิชาการ (2544 : 4) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือคือ การจัดการ กิจกรรมการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันโดย ในกลุ่ม ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการ ช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม เพื่อให้ ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งการจัดการเรียนรู้อย่าง ดังกล่าวมีความหมายตรงกันข้ามกับการเรียนที่เน้นการแข่งขัน และการเรียนตามลำพัง

ทิสนา แคมณี (2545 : 263 – 264) ได้กล่าวถึงการเรียนแบบร่วมมือว่า เป็น กระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ ด้วยตนเองด้วยความร่วมมือ และความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ รวมทั้งได้พัฒนาทักษะทางสังคมต่าง ๆ เช่น ทักษะการ สื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ ทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิด การแก้ปัญหาและอื่น ๆ โดยผสมผสานระหว่างทักษะของการอยู่ร่วมกันในสังคมและทักษะในด้าน เนื้อหาวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เป็นการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนที่มี ความสามารถต่างกัน เรียนและทำงานด้วยกันเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-6 คน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน ช่วย เหลือกันภายในกลุ่ม ผู้ที่เรียนเก่งช่วยเหลือผู้ที่เรียนอ่อนกว่า และยอมรับซึ่งกันและกัน ความสำเร็จ ของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคนภายในกลุ่ม

ธีระพัฒน์ ฤทธิ์ทอง (2547 : 161) ได้ให้นิยามของการเรียนแบบร่วมมือว่าเป็น เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่ม

ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกันแต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ และในความสำเร็จของกลุ่มโดยที่ในกลุ่มจะมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบ่งปันทรัพยากรให้กำลังใจแก่กันและกัน คนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อผลการเรียนของตนเองเท่านั้น แต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม

จากคำนิยามที่กล่าวมาข้างต้น สามารถประมวลความหมายของการเรียนแบบร่วมมือได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย ซึ่งภายในกลุ่มจะมีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน มาเรียนรู้และทำงานร่วมกัน สมาชิกทุกคนภายในกลุ่มมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน รับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนของตนและส่วนรวม เพื่อความสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่ม

2.2 ลักษณะและแนวทางของการจัดการเรียนแบบร่วมมือ

จอห์นสัน; และจอห์นสัน (Johnson & Johnson. 1987 : 23-24) ได้กล่าวถึงลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. สมาชิกกลุ่มมีความรับผิดชอบต่อกลุ่มร่วมกัน ช่วยกันทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จโดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน แบ่งข้อมูลและอุปกรณ์ระหว่างสมาชิกของกลุ่ม
2. สมาชิกกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ต่อกัน อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
3. สมาชิกกลุ่มแต่ละคนมีความรับผิดชอบในตัวเองต่องานที่ได้รับมอบหมาย จุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ การที่แต่ละคนทำงานอย่างเต็มความสามารถ
4. สมาชิกกลุ่มมีทักษะในการทำงานกลุ่ม (Small group skills) และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ผู้สอนทำการประเมินการทำงานกลุ่มของผู้เรียน
5. สมาชิกกลุ่มใช้กระบวนการกลุ่ม (Group process) ในการเรียนรู้และทำงาน ซึ่งประกอบด้วยกรู๊จักเป็นผู้นำ ความเป็นสมาชิกที่ดี มีกระบวนการทำงาน รู้ว่าจะทำอะไร ที่ไหน ใครทำบ้าง ทำอย่างไร รวมทั้งการประเมินผลงาน และประเมินสมาชิกและกระบวนการทำงานของกลุ่ม

เคแกน (Kagan. 1994 : 4) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือซึ่งสามารถสรุป ได้ดังนี้

1. มีนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ สูง ปานกลาง และต่ำอยู่ในกลุ่ม (Team) เดียวกัน
2. มีการจัดการ (Management) เพื่อให้การทำงานเป็นกลุ่มแบบร่วมมือเป็นไปอย่างได้ผลจึงมีการแบ่งหน้าที่ มีการซักถาม อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
3. นักเรียนทุกคนในกลุ่มมีความเต็มใจ (Willing) ยอมรับซึ่งกันและกันช่วยเหลือกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

4. มีการพัฒนาทักษะ (Skill) ทางสังคม การสังเกต การสรุปและการแก้ปัญหา ความขัดแย้ง

5. มีหลักพื้นฐาน (Basic Principles) 4 ประการคือ มีการพึ่งพาอาศัยกัน มีความรับผิดชอบรายบุคคล มีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน และมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม

6. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือมีรูปแบบ (Structure) มากมายซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีการนำไปใช้ที่แตกต่างกัน ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาหรือวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนแบบหนึ่ง que ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก สมาชิกในกลุ่มจะมีความสามารถที่แตกต่างกันร่วมกันระดมความคิด แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ในการเรียนสมาชิกทุกคนมีบทบาทหน้าที่และมีภาระที่ต้องรับผิดชอบต่อกันและกัน ทั้งนี้เป็นไปเพื่อให้กลุ่มของตนบรรลุเป้าหมายในการเรียนร่วมกัน

จากลักษณะที่กล่าวมาข้างต้น แนวทางที่จะทำให้การจัดการเรียนแบบร่วมมือมีประสิทธิภาพคือการที่สมาชิกในกลุ่มมองเห็นคุณค่าของการทำงานร่วมกัน และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามแนวทางสำคัญ 5 ประการ (กรมวิชาการ. 2544 : 142) ดังนี้

1. การพึ่งพาอาศัยกันในทางที่ดี (Positive Interdependence) สมาชิกทุกคนมีหน้าที่และความสำคัญเท่ากัน รู้หน้าที่ของตนและรับผิดชอบในกิจกรรมต่าง ๆ เสมอกันทุกคน ตระหนักดีว่า ความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกแต่ละคน

2. การสร้างทีมงาน (Team Formation) การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันซึ่งให้เห็นชัดว่า ต้องมีการจัดกลุ่มขึ้นเพื่อทำกิจกรรม ผู้เรียนสามารถจัดกลุ่มกันเองได้ หรือครูผู้สอน เป็นผู้จัดกลุ่มให้ผู้เรียนก็ได้

3. ความรับผิดชอบ (Accountability) ความรับผิดชอบเป็นเรื่องสำคัญในการจัดการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อให้ประสบความสำเร็จ ผู้เรียนจะได้รับมอบหมายความรับผิดชอบเป็นรายบุคคล ให้คะแนนหรือจัดลำดับงานส่วนที่รับผิดชอบในโครงการกลุ่มหรือทำตามกฎที่ว่า จะยังทำกิจกรรมในกลุ่มทุกคนจนกว่างานจะเสร็จ

4. ทักษะทางสังคม (Social skill) ทักษะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล รวมทั้งการสื่อความหมาย การช่วยสอนและการแก้ปัญหาความขัดแย้ง ช่วยให้รู้จักการจัดการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเป็นหมู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าผู้เรียนไม่มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่นมาก่อน ครูผู้สอนควรปูพื้นฐานทักษะทางสังคมให้ผู้เรียนก่อน

5. โครงสร้างการเรียนรู้ และวิธีจัดโครงสร้าง (Structures and Structuring) โครงสร้างการเรียนรู้เป็นกรอบวิธีการจัดการเรียนรู้ที่อิสระจากเนื้อหาสำหรับใช้ในการจัดลำดับพฤติกรรมในห้องเรียน ในการจัดให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับเนื้อหาและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน โครงสร้างการเรียนรู้ควรจะบรรยายลำดับวิธีการต่าง ๆ ที่ผู้เรียนจะเกิดปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

สรุปได้ว่าแนวทางในการจัดการเรียนแบบร่วมมือนั้นควรสร้างกิจกรรมที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์

ต่อกัน มีทักษะของการทำงานร่วมกัน และทำงานตามที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ผ่านโครงสร้างการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดขึ้น

2.3 องค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ

องค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือมี 5 ประการ ดังที่จอห์นสัน; และจอห์นสัน (Johnson & Johnson. 1991 : 54 – 59; กรมวิชาการ. 2544 : 5-8) ได้ระบุไว้ดังนี้

1. มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก (Positive Interdependent) คือ การพึ่งพาอาศัยกันของสมาชิกในกลุ่มที่มีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการทำงานนั้น ๆ ทุกคนทำเพื่อเป้าหมายเดียวกันของกลุ่มและผลงานของแต่ละคนก็เป็นผลงานของกลุ่ม กลุ่มจะสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับทุกคน ถ้ากลุ่มประสบผลสำเร็จทุกคนย่อมประสบผลสำเร็จด้วย ถ้ากลุ่มล้มเหลวทุกคนก็ถือว่าล้มเหลวด้วย ทุกคนในกลุ่มจะต้องเรียนรู้บทบาทที่ได้รับและต้องแน่ใจว่าสมาชิกทุกคนสามารถเรียนรู้บทบาทเรียนนั้น การที่จะแน่ใจว่าเพื่อนสมาชิกจะเรียนรู้บทเรียน ทุกคนต้องช่วยเหลือกัน มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีลักษณะความสัมพันธ์แบบพึ่งพาอาศัยกัน สมาชิกแต่ละคนต้องยอมรับว่าผลงานของคนอื่นที่มีความสำคัญต่อตนเองและต่อกลุ่ม

2. การปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในระหว่างการทำงานกลุ่ม (Face to Face Promotive Interaction) เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกได้มีสัมพันธ์กันในทางบวก ควรจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มให้ประสบความสำเร็จในการเรียน ลักษณะของกิจกรรมนั้นควรเป็นการทำงานที่มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อธิบายความรู้ให้เพื่อนในกลุ่มฟัง ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจะทำให้ผู้เรียนได้ติดต่อสื่อสารกันโดยตรง ได้แลกเปลี่ยน ความรู้ ความคิด และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อประกอบการตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้องและเหมาะสมสำหรับกลุ่มของตน

3. การตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) ผู้สอนจัดกิจกรรมเพื่อตรวจสอบให้แน่ใจว่า ผู้เรียนได้กำหนดหน้าที่ของสมาชิกทุกคนในกลุ่มตามความเหมาะสม ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ และช่วยเหลือผู้อื่นให้เรียนบทเรียนนั้นจนสำเร็จกันทั้งกลุ่ม ผู้สอนอาจทำได้โดยการสุ่มถาม สุ่มตรวจงาน สังเกตและบันทึกการทำงานกลุ่ม ให้ผู้เรียนอธิบายสิ่งที่ตนเรียนให้เพื่อนฟัง และทดสอบเป็นรายบุคคล

4. การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and small group skills) ผู้สอนควรฝึกทักษะที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานในกลุ่มย่อยให้ประสบความสำเร็จ ได้แก่ การทำความเข้าใจและไว้วางใจผู้อื่น การพูดสื่อสารกันให้เข้าใจ การยอมรับและการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การแก้ปัญหาความขัดแย้ง การให้ความสำคัญและการเอาใจใส่ต่อทุกคนเท่าเทียมกัน เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันในกลุ่มได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

5. กระบวนการกลุ่ม (Group process) ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของสมาชิกในกลุ่ม วิเคราะห์ถึงกระบวนการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม ในสิ่งที่ได้ทำลงไปแล้วมีสิ่งใดบ้างที่เป็นประโยชน์และไม่มีประโยชน์ การกระทำใดที่ควรรักษาไว้ การกระทำใดที่ควรเลิกปฏิบัติ และปัญหาของกลุ่มมีอะไรบ้าง โดยสมาชิกทุกคนในกลุ่มจะมีอิสระในการคิดวิเคราะห์ถึงกระบวนการกลุ่มของตน และยินดีที่จะแก้ปัญหาด้วยกัน

ดังที่กล่าวมาแล้วนั้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนแบบร่วมมือ มีองค์ประกอบที่เป็นพื้นฐานที่สำคัญคือ ผู้เรียนเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กมีปฏิสัมพันธ์กันในทางบวก ร่วมกันระดมความคิด แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีกระบวนการกลุ่ม ที่สมาชิกทุกคนมีบทบาทหน้าที่ และมีภาระรับผิดชอบต่อกันและกัน ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มของตนบรรลุเป้าหมายในการเรียนร่วมกัน

2.4 รูปแบบการจัดการเรียนแบบร่วมมือ

รูปแบบการจัดการเรียนแบบร่วมมือที่เป็นที่ยอมรับและนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้เหมาะสมตามระดับชั้นนั้นมีหลากหลายชนิด แต่ที่รู้จักและแพร่หลายมีดังต่อไปนี้

(กรมวิชาการ. 2544 : 9-21)

1. การแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student teams-Achievement divisions หรือ STAD) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่สมาชิกในกลุ่ม 4 คนมีระดับสติปัญญาต่างกันเช่น เก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 1 คน ครูผู้สอนกำหนดบทเรียนและการทำงานกลุ่ม แล้วจึงสอนบทเรียนให้ผู้เรียนทั้งชั้น จากนั้นให้กลุ่มทำงานตามที่กำหนด ผู้เรียนในกลุ่มช่วยเหลือกันเด็กเก่งช่วยกันตรวจงานของเพื่อนให้ถูกต้องก่อนนำส่งครูผู้สอน การสอบต่างคนต่างทำข้อสอบ แล้วเอาคะแนนของทุกคนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม ครูผู้สอนจัดลำดับคะแนนของทุกกลุ่มแล้วปิดประกาศให้ทุกคนทราบ

2. การแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม (Team-Games Tournament หรือ TGT) การจัดกิจกรรมจะเป็นในรูปของการแข่งขัน ภารกิจของกลุ่มคือกลุ่มต้องเตรียมสมาชิกในกลุ่มให้พร้อมในการตอบปัญหาที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ ในการแข่งขันผู้สอนจะจัดให้นักเรียนที่มีผลการเรียนระดับเดียวกันแข่งขันกันตอบคำถาม คะแนนที่สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนทำได้จะนำมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม ทั้งนี้จะมีการจัดกลุ่มใหม่ทุกสัปดาห์ โดยพิจารณาจากความสามารถของแต่ละบุคคล แต่จะไม่มี การสอบทุกสัปดาห์

3. การเรียนรู้เป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเพื่อนเป็นรายบุคคล (Team Assisted Individualization หรือ TAI) เป็นการเรียนการสอนที่ผสมผสานระหว่างการจัดการเรียนแบบร่วมมือ และการเรียนการสอนรายบุคคลเข้าด้วยกัน เน้นการตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4-5 คนในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก ซึ่งมีความสามารถแตกต่างกันในเรื่องผลการเรียน เพศ และสภาพครอบครัว ครูผู้สอนเรียกผู้เรียนที่มีระดับความรู้เดียวกันของ

แต่ละกลุ่มมาสอน ความยากง่ายของเนื้อหาที่สอนแตกต่างกัน ทุกคนสอบโดยไม่มีการช่วยเหลือกัน มีการให้รางวัลทีมที่ทำคะแนนได้ดีกว่าเดิม

4. การเรียนรู้แบบร่วมมือผสมผสานการอ่านและการเขียน (Cooperative Integrated Reading and Composition หรือ CIRC) เป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านพอสมควรและสามารถตัดสินใจเลือกหนังสืออ่านตามที่สนใจได้ในขณะปฏิบัติกิจกรรม โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนให้จับคู่กัน ผู้สอนเรียกคู่ที่มีความรู้เท่ากันจากทุกกลุ่มมาสอน ให้กลับเข้ากลุ่มแล้วเรียกคู่ถัดไปจากทุกกลุ่มมาสอน คะแนนของกลุ่มพิจารณาจากคะแนนสอบของสมาชิกกลุ่มเป็นรายบุคคล

5. ปริศนาความรู้ (Jigsaw) เป็นกิจกรรมที่ครูผู้สอนมอบหมายให้สมาชิกในกลุ่มแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาที่กำหนดให้ สมาชิกแต่ละคนจะถูกกำหนดโดยกลุ่มให้ศึกษาเนื้อหาคนละตอนที่แตกต่างกัน ผู้เรียนจะไปทำงานร่วมกับสมาชิกกลุ่มอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาเนื้อหาที่เหมือนกัน หลังจากทีทุกคนศึกษาเนื้อหานั้นจนเข้าใจแล้ว จึงกลับเข้ากลุ่มเดิม แล้วเล่าเรื่องที่ตนศึกษาให้สมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มฟัง โดยเรียงตามลำดับเรื่องราว เสร็จแล้วให้สมาชิกในกลุ่มคนใดคนหนึ่งสรุปเนื้อหาของสมาชิกทุกคนเข้าด้วยกัน ครูผู้สอนอาจเตรียมข้อสอบเกี่ยวกับบทเรียนนั้นไว้ทดสอบความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนในช่วงสุดท้ายของการเรียน

สรุปได้ว่ารูปแบบของการจัดการเรียนแบบร่วมมือนั้นมีหลากหลายวิธีซึ่งผู้สอนสามารถนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนและเนื้อหาวิชา เพื่อให้ได้รับประโยชน์จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มากที่สุดเพราะรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไม่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบใดที่สามารถใช้ได้กับบทเรียนทุกลักษณะ นอกจากนั้นตัวผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรมีความเข้าใจในบทบาทของตนเองในการจัดกิจกรรมด้วย

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student teams-achievement divisions หรือ STAD)

3.1 การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

โรเบิร์ต อี สลาวิน ผู้อำนวยการโครงการศึกษาระดับประถมศึกษา ศูนย์การวิจัยประสิทธิภาพการเรียนของนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านวิชาการแห่ง มหาวิทยาลัยจอห์น ฮอปกินส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้พัฒนาเทคนิคนี้ขึ้นมาเพื่อขจัดปัญหาทางการศึกษา โดยเป็นเสมือนวิธีการที่เกิดขึ้น เพื่อมุ่งเน้นทักษะการคิด การเรียนเป็นระเบียบที่สูงขึ้น เป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับการเรียนโดยกลุ่ม และเป็นวิธีการในการสร้างสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน (Arends. 1997)

การเรียนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ เป็นรูปแบบการเรียนที่ครบวงจร ผู้เรียนเรียนรู้ได้โดยการลงมือปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ในการเรียนด้วยวิธีนี้จะมีการแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน เน้นให้มีการแบ่งงานกันทำ ช่วยเหลือกันร่วมกันทำงานที่ได้รับมอบหมาย ในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน ซึ่งในการจัด

กลุ่มอาจพิจารณาจากผลการเรียนหรือคะแนนการสอบที่ผ่านมา ในขณะที่เรียนสมาชิกในกลุ่มสามารถช่วยเหลือกันในการทำงานในเนื้อหานั้น ๆ แต่ในการทดสอบซึ่งจะทำเมื่อเรียนจบเนื้อหานั้น ๆ แล้ว จะเป็นการทดสอบเป็นรายบุคคลช่วยเหลือกันไม่ได้ คะแนนการสอบของสมาชิกในกลุ่มแต่ละคนจะนำมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม มีการประกาศคะแนนของกลุ่ม และถ้ากลุ่มใดมีคะแนนเฉลี่ยถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ก็จะมีรางวัลให้ด้วย และเมื่อเรียนครบ 5-6 สัปดาห์แล้วผู้เรียนสามารถเปลี่ยนกลุ่มได้

การเรียนโดยวิธีนี้เป็น การเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความคิดร่วมกัน แลกเปลี่ยนประสบการณ์ความคิด เหตุผลซึ่งกันและกัน ได้เรียนรู้สภาพอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลในกลุ่มของตน เพื่อเป็นแนวคิดไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันตามความเหมาะสมของแต่ละบุคคล ตลอดจนเพื่อที่จะเรียนรู้และรับผิดชอบงานของผู้อื่นดังเช่นเป็นงานของตน โดยมุ่งเน้นผลประโยชน์ และความสำเร็จของทีม ซึ่งหมายถึงสมาชิกทุกคน ในการเรียนแบบนี้สิ่งที่ต้องคำนึงถึงมี 3 ประการ คือ

1. รางวัลของกลุ่ม (Team Reward) ซึ่งได้รับเมื่อกลุ่มทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ภายในเวลาที่กำหนด
2. ผลความรับผิดชอบรายบุคคล (Individual Accountability) หมายถึงความสำเร็จของทีมนั้นจะขึ้นอยู่กับการทำงานที่สมาชิกทุกคนเข้าใจในเนื้อหานั้น ๆ ดังนั้น สมาชิกทุกคนจะต้องช่วยกันอธิบายให้เข้าใจ เพราะเมื่อมีการทดสอบสมาชิกจะต้องทำด้วยตนเองเป็นรายบุคคลโดยไม่มีผู้ช่วยเหลือ แต่คะแนนที่ได้จากการสอบจะนำมาเฉลี่ยเป็นคะแนนกลุ่ม
3. โอกาสความสำเร็จที่เท่าเทียมกัน (Equal Opportunities for Success) หมายถึง สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีโอกาสที่จะทำให้ดีที่สุด และประสบความสำเร็จอย่างเท่าเทียมกัน เพราะฉะนั้นจากประสบการณ์ที่ทำงานร่วมกันมาจะช่วยพัฒนาสมาชิก ดังนั้นการช่วยเหลือของสมาชิกทุกคนจึงเป็นสิ่งมีค่า

สลาวิน (Slavin. 1990 : 4) กล่าวว่า การเรียนโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ นี้สามารถใช้ได้กับทุกวิชา ตั้งแต่วิชาคณิตศาสตร์ไปจนถึงศิลปศึกษา หรือสังคมศึกษา และใช้ได้กับระดับการศึกษาตั้งแต่เกรด 2 ถึงระดับมหาวิทยาลัย และเหมาะสมอย่างยิ่งกับรายวิชาที่มีคำตอบอย่างแน่ชัด ตายตัว เช่น วิชาคณิตศาสตร์ วิชาคำนวณต่าง ๆ การใช้ภาษา ภูมิศาสตร์ เป็นต้น จุดประสงค์หลักของการใช้วิธีการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ก็เพื่อที่จะจูงใจผู้เรียนให้กระตือรือร้นกล้าแสดงออก และช่วยเหลือกันในการทำความเข้าใจเนื้อหานั้น ๆ อย่างแท้จริง สลาวิน (Slavin. 1995:71) กล่าวเพิ่มเติมว่าการเรียนโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ เป็นวิธีการเรียนแบบร่วมมือที่ง่ายที่สุด และเป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดสำหรับครูในการเริ่มต้นใช้วิธีการเรียนชนิดนี้

นอกจากนี้ จอห์นสัน; และจอห์นสัน (Johnson & Johnson. 1987:53) ได้กล่าวถึง การเรียนวิธีนี้ว่าประสบความสำเร็จเพราะสาเหตุต่าง ๆ อาทิเช่น

1. การสอนเพื่อนเป็นการสอนแบบตัวต่อตัว ทำให้นักเรียนได้รับความเอาใจใส่และมีความสนใจมากยิ่งขึ้น

2. นักเรียนทุกคนต่างก็พยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพราะครุคิดคะแนนเฉลี่ยของทั้งกลุ่มด้วย
3. นักเรียนทุกคนเข้าใจดีว่าคะแนนของตนมีส่วนช่วยเพิ่มหรือลดค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนั้นทุกคนต้องพยายามอย่างเต็มที่ จะอาศัยเพื่อนอย่างเดียวไม่ได้
4. นักเรียนทุกคนมีโอกาสฝึกทักษะทางสังคม มีเพื่อนร่วมกลุ่ม และเป็นการเรียนรู้วิธีการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งจะเป็นประโยชน์มากเมื่อเข้าสู่ระบบการทำงานอย่างแท้จริง
5. นักเรียนมีโอกาสเรียนรู้กระบวนการกลุ่ม เพื่อให้ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานหรือคะแนนของกลุ่มดีขึ้น
6. นักเรียนเก่งจะมีบทบาททางสังคมในชั้นเรียนมากขึ้น เขาจะรู้สึกว่าเขาไม่ได้เรียนหรือหลบไปท่องหนังสือเฉพาะตน เพราะเขาต้องมีหน้าที่ต่อสังคมด้วย
7. ในการตอบคำถามในห้องเรียน ถ้าหากตอบผิดเพื่อนจะหัวเราะ แต่เมื่อทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ถ้าหากตอบผิดก็ถือว่าผิดทั้งกลุ่ม คนอื่น ๆ อาจจะทำให้ความช่วยเหลือบ้าง ทำให้นักเรียนมีความผูกพันกันมากขึ้น

จากวิธีที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การเรียนโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสำคัญของการเรียนเป็นกลุ่ม การช่วยเหลือกันในกลุ่ม เป็นการฝึกทักษะทางสังคมให้กับผู้เรียน และทำให้มองเห็นคุณค่าของการร่วมมือกันในการแสดงออกทางการเรียนซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนที่มีนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มีความเหมาะสมกับการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพราะจะทำให้นักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ร่วมมือกันเรียนรู้คำศัพท์ทั้งด้านการออกเสียง การสะกดคำ และการนำไปใช้ได้ถูกต้อง อันจะทำให้ นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนมากขึ้นด้วย

3.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

องค์ประกอบของการสอนตามรูปแบบ การแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ที่สำคัญมี 5 ประการดังนี้คือ (Slavin. 1995 : 71-73)

1. การนำเสนอบทเรียน (Class Presentation) ส่วนมากจะเป็นวิธีการสอนโดยตรงของครู มีการบรรยาย การอภิปราย รวมไปถึงการนำเสนอแบบโสตทัศน (Audiovisual Presentation) การนำเสนอบทเรียนของ การแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ จะแตกต่างจากการสอนโดยทั่วไปคือ นักเรียนจะตระหนักว่าสมาชิกจะต้องตั้งใจอย่างแท้จริงในระหว่างการเรียนการสอน เพราะการตั้งใจเรียนอย่างจริงจังจะช่วยทำให้คะแนนทดสอบดี และคะแนนจากการทดสอบจะเป็นตัวตัดสินคะแนนของกลุ่ม
2. การจัดกลุ่ม (Team) ในแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยสมาชิก 4-5 คน นักเรียนแต่ละกลุ่มจะแบ่งแบบความสามารถทางการเรียน เพศ สัญชาติหรือเชื้อชาติ หลังจากครูสอนเนื้อหาแล้ว สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะร่วมกันศึกษาใบงาน ซึ่งอาจจะมีการอภิปรายปัญหาร่วมกัน ช่วยกันตรวจคำตอบช่วยกันแก้ไขข้อผิดพลาดของสมาชิกในกลุ่ม เพื่อเตรียมการให้สมาชิกในกลุ่ม

ทำคะแนนจากแบบทดสอบได้ดีทุกคน การแบ่งกลุ่มลักษณะนี้มีจุดประสงค์เพื่อช่วยกันเรียนรู้ และให้นักเรียนมีความรู้สึกผูกพัน ซึ่งกันและกัน มีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม มีการยอมรับซึ่งกันและกัน และช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม

3. การทดสอบ (Quizzes) หลังจากที่คุณได้เสนอบทเรียนไปแล้ว 1-2 คาบ จะทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีการปรึกษากันในขณะที่ทำการทดสอบ ด้วยเหตุผลนี้ นักเรียนแต่ละคนจึงจะต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองในการรับรู้จากครูและเพื่อน

4. คะแนนพัฒนาเป็นรายบุคคล (Individual Improvement Scores) แนวคิดหลักของการให้คะแนนแบบนี้เพื่อให้นักเรียนแต่ละคนบรรลุวัตถุประสงค์ หรือเพื่อแสดงออกซึ่งความสามารถของตนเองให้ดีกว่าครั้งก่อน นักเรียนแต่ละคนก็จะสามารถทำคะแนนสูงสุดในกลุ่มของตนได้ คะแนนพัฒนานี้ได้มาจากการเปรียบเทียบคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบ แล้วนำไปเปรียบเทียบคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบ แล้วนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนพื้นฐานของตนเอง ซึ่งคิดมาจากคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบที่มีมาตั้งแต่ต้น

5. การตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition) กลุ่มจะได้รับรางวัลก็ต่อเมื่อกลุ่มนั้นได้รับความสำเร็จเหนือกลุ่มอื่น ซึ่งตัดสินกันด้วยการนำคะแนนพัฒนาของสมาชิกทุกคนในกลุ่มมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม

สรุปได้ว่าองค์ประกอบของการเรียน แบบการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ที่สำคัญคือการนำเสนอบทเรียน การจัดกลุ่ม การทดสอบเพื่อรู้คะแนนพัฒนาของบุคคล ของกลุ่ม เพื่อนำผลคะแนนนั้นมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่มและมีการมอบรางวัลกลุ่มที่ได้คะแนนดีกว่ากลุ่มอื่น

3.3 ขั้นตอนของการเรียนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

ขั้นตอนการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียน โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ประกอบด้วย 2 ขั้นตอนคือ การเตรียมการสอนและตารางกิจกรรม โดยมีรายละเอียดดังนี้ (Slavin. 1995 : 73-80)

1. การเตรียมการสอน (Presentation)

1.1 เนื้อหาบทเรียน (Materials) การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียน แบบการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ สามารถใช้ได้กับเนื้อหาต่าง ๆ ที่ครูสร้างขึ้นตามหลักสูตร โดยเฉพาะเนื้อหาที่ทางมหาวิทยาลัยจอห์น ฮอปกินส์ สร้างขึ้น หรือเนื้อหาที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย เอกสารการสอน ใบงาน กระดาษคำตอบ และแบบทดสอบสำหรับเนื้อหาแต่ละแผนการสอน

1.2 การจัดกลุ่มนักเรียน (Assigning Students to Teams) ในแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยสมาชิก 4-5 คน ถ้าสมาชิก 4 คนจะประกอบด้วย นักเรียนเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน ถ้ามีสมาชิก 5 คน จะมีนักเรียนปานกลางเพิ่มขึ้นอีก 1 คน ข้อควรคำนึงในการจัดกลุ่มนักเรียนเข้ากลุ่มคือไม่ควรให้นักเรียนเลือกเข้ากลุ่มเองเพราะนักเรียนจะเลือกคนที่มีความคล้ายคลึงกับตนเอง ข้อควรปฏิบัติในการจัดกลุ่ม มีดังนี้

1.2.1 จัดทำบัตรสำหรับเก็บข้อมูลของแต่ละกลุ่ม

1.2.2 จัดอันดับนักเรียนโดยจัดเรียงนักเรียนที่มีผลคะแนนสูงสุดไปถึงต่ำสุดจากคะแนนการทดสอบครั้งที่ผ่านมาซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลที่ดีที่สุดหรืออาจจะใช้คะแนนจากผลการเรียนที่ผ่านมา หรือบางครั้งอาจยิวิจารณญาณของครูเองก็ได้

1.2.3 กำหนดจำนวนของกลุ่มต่าง ๆ ในแต่ละกลุ่มควรมีสมาชิก 4 คน การจะกำหนดว่ามีจำนวนกี่กลุ่มนั้นให้อោ 4 ไปหารจำนวนนักเรียนทั้งหมด ถ้าหากหารไม่ลงตัวก็จะมีบางกลุ่มมีสมาชิก 5 คน บางกลุ่มจะมี 4 คน

1.2.4 จัดนักเรียนเข้าประจำกลุ่มในแต่ละกลุ่ม ควรจัดให้มีสมาชิกสมดุลกันมีระดับความสามารถโดยเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มเท่ากันและประกอบด้วย นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียน สูง ปานกลาง และต่ำของแต่ละกลุ่มเท่า ๆ กัน

ตาราง 1 ตัวอย่าง การจัดกลุ่มนักเรียนจำนวน 20 คน โดยคิดจากคะแนนการทดสอบ

ผลสัมฤทธิ์	ลำดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน	ชื่อกลุ่ม
เก่ง	1	A
	2	B
	3	C
	4	D
	5	E
ปานกลาง	6	E
	7	D
	8	C
	9	B
	10	A
	11	A
	12	B
	13	C
	14	D
	15	E
อ่อน	16	E
	17	D
	18	C
	19	B
	20	A

ผลการจัดกลุ่มที่ได้มีดังนี้

กลุ่ม A ได้แก่นักเรียนที่ได้อันดับที่ 1, 10, 11 และ 20

กลุ่ม B ได้แก่นักเรียนที่ได้อันดับที่ 2, 9, 12 และ 19

กลุ่ม C ได้แก่นักเรียนที่ได้อันดับที่ 3, 8, 13 และ 18

กลุ่ม D ได้แก่นักเรียนที่ได้อันดับที่ 4, 7, 14 และ 17

กลุ่ม E ได้แก่นักเรียนที่ได้อันดับที่ 5, 6, 15 และ 16

2. ตารางกิจกรรม (Schedule of Activities) การเรียนตามรูปแบบการแบ่งกลุ่ม
สัมฤทธิ์ ประกอบด้วยการเรียนการสอนดังต่อไปนี้

2.1 การสอน (Teach) การสอนเป็นการนำเสนอบทเรียนของครู อาจจะใช้เวลา
ประมาณ 1-2 คาบในการสอนเนื้อหาเรื่องหนึ่ง โดยดำเนินการตามแผนการสอน ควรเสนอบทเรียน
ให้ครอบคลุมถึงการนำเข้าสู่บทเรียน การพัฒนา และการฝึกโดยให้แนวปฏิบัติ

2.2 การเรียนเป็นกลุ่ม (Team Study) การเรียนเป็นกลุ่มหลังจากที่ครูสอน
เนื้อหาในบทเรียนแล้ว นักเรียนจะได้ศึกษาร่วมกันเป็นกลุ่มใช้เวลาประมาณ 1-2 คาบ เอกสารที่ใช้
ในขั้นนี้คือ ใบงาน (Worksheet) และ ใบเฉลยคำตอบ (Answer sheet) อย่างละ 2 ชุด ขณะที่เรียน
สมาชิกในกลุ่มจะต้องเรียนรู้เนื้อหาให้เข้าใจ หน้าที่ของกลุ่มคือทำให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจเนื้อหา
ทั้งหมดโดยการช่วยเหลือกัน ในคาบแรกของการเรียนร่วมกันเป็นกลุ่ม ครูจะต้องอธิบาย
ให้นักเรียนเข้าใจแนวทางในการทำงานร่วมกันและเทคนิคต่าง ๆ ในการเรียนเป็นกลุ่ม

2.3 การทดสอบ (Test) การทดสอบจะใช้เวลาประมาณ ½ - 1 คาบ เป็นการ
ทดสอบรายบุคคล ในการทดสอบครูควรใช้เวลาในการทดสอบอย่างเพียงพอ และไม่เปิดโอกาสให้
นักเรียนปรึกษากันในขณะที่ทำแบบทดสอบเพื่อแสดงให้เห็นว่านักเรียนทุกคนเข้าใจในบทเรียนเป็น
อย่างดีแล้วเมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบเสร็จครูเฉลย แล้วให้นักเรียนสลับกันตรวจให้คะแนน ครู
ตรวจทานอีกครั้งหนึ่งแล้วนำคะแนนมาแจ้งให้นักเรียนทราบ

2.4 การตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition) มีวัตถุประสงค์
เพื่อชี้ให้เห็นคะแนนของแต่ละกลุ่มแต่ละบุคคลที่เพิ่มขึ้น หลังจากครูคำนวณคะแนนของผู้เรียนแต่ละ
คนแล้วคิดเป็นคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนและของแต่ละกลุ่ม มีการให้รางวัลหรือ
ประกาศนียบัตรแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด ถ้าเป็นไปได้ครูควรบอกคะแนนในคาบ
ถัดไปหลังจากทดสอบเสร็จ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนอีกด้วย

การคิดคะแนนเพื่อตัดสินความสำเร็จของกลุ่มมีแนวคิดคือ ให้นำคะแนนจากการ
ทำแบบทดสอบของแต่ละคนไปเทียบกับคะแนนพื้นฐานของตนเอง แล้วคิดเป็นคะแนนพัฒนาตาม
เกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากนั้นนำคะแนนพัฒนาการของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มรวมกันแล้วเฉลี่ยเป็นคะแนน
ของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รับรางวัล หลักการนี้มุ่งให้ผู้เรียนแต่ละคนทำ
คะแนน ให้ดีขึ้น เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนทำงานของตนเองให้ดีที่สุด และเห็น
ความสำคัญของการร่วมมือกันของกลุ่ม ซึ่งมีหลักการให้คะแนนดังนี้

1. การกำหนดคะแนนพื้นฐาน (Based Scores) หมายถึงการคิดคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบครั้งที่ผ่านมานักเรียน การกำหนดคะแนนพื้นฐานมีแนวคิดโดยใช้คะแนนหรือเกรดของภาคเรียนที่ผ่านมา ถ้าเป็นเกรดก็แปลงเป็นคะแนนดิบเฉลี่ยของแต่ละคนแล้วถือเป็นคะแนนพื้นฐานครั้งแรก พอผ่านการทดสอบครั้งที่ 1 ไปแล้วก็จะนำเอาคะแนนจากการทดสอบมารวมกันแล้วหารด้วยจำนวนครั้งของคะแนนที่สอบแล้วนำมาเป็นคะแนนพื้นฐานในครั้งต่อไป

ตาราง 2 ตัวอย่าง การคิดคะแนนพื้นฐานจากเกรด

ผลการเรียนของภาคเรียนที่ผ่านมา	คะแนนพื้นฐานเริ่มแรก
A	90
A-/B+	85
B	80
B-/C+	75
C	70
C-/D+	65
D	60
F	55

2. การคิดคะแนนพัฒนา (Improvement Points) หมายถึงการคิดคะแนนความก้าวหน้าของนักเรียน โดยคิดจากการนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบไปเทียบกับคะแนนพื้นฐาน เพื่อที่จะนำมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม ตัวอย่าง เช่น เมื่อทดสอบแล้วได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนพื้นฐานมากกว่า 10 คะแนน จะได้คะแนนพัฒนา 10 คะแนน ถ้าได้คะแนนเท่ากับหรือมากกว่าคะแนนพื้นฐาน 1-10 คะแนนจะได้คะแนนพัฒนา 20 คะแนน และถ้าได้คะแนนสูงกว่าคะแนนพื้นฐานมากกว่า 11 ขึ้นไปหรือทำข้อสอบถูกทุกข้อจะได้คะแนนพัฒนา 30 คะแนน

3. การคิดคะแนนกลุ่ม (Team Scores) หมายถึงการนำคะแนนพัฒนาของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันแล้วหารด้วยจำนวนสมาชิกในกลุ่มจะเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม เมื่อได้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มแล้วจึงนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหากกลุ่มที่มีคะแนนถึงเกณฑ์ที่กำหนด และประกาศให้รางวัลต่อไป

จากการคิดคะแนนในกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ สรุปได้ว่า การตัดสินความสำเร็จของกลุ่ม ได้มาจากการนำคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบของแต่ละคนไปเทียบกับคะแนนพื้นฐานของตนเองซึ่งมาจากคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบครั้งที่ผ่านมา แล้วคิดเทียบหาคะแนนพัฒนาตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากนั้นจึงนำเอาคะแนนพัฒนาของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันแล้วคิดค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม ซึ่งคะแนนทั้งหมดจะถูกบันทึกลงในแบบบันทึกคะแนนพัฒนารายบุคคลของนักเรียนทั้งชั้น และบันทึกรูปบันทึกคะแนนของแต่ละกลุ่ม การคิด

คะแนนในลักษณะนี้นอกจากจะทำให้นักเรียนใช้ความพยายามในการทำคะแนนกลุ่มให้ดีที่สุดแล้วยังเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนแต่ละคนเกิดแรงจูงใจที่จะทำงานของตนเองให้ดีที่สุดด้วย และให้เห็นความสำคัญของการร่วมมือกันในกลุ่มอีกด้วย

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

4.1 งานวิจัยในประเทศ

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยการเรียนแบบร่วมมือพบว่ามีการศึกษาและทำการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เพื่อศึกษาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านต่างๆ ในประเทศไทย ดังต่อไปนี้

สุจิตรา เวทยาวงศ์ (2545) ศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอด ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ STAD มีความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วงเดือน ปอศิริ (2546) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (STAD) ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะการฟัง การอ่าน การเขียนและการพูดสูงกว่า ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และนักเรียนร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดผ่านเกณฑ์ความรอบรู้ในทักษะการฟัง การอ่าน การเขียนและการพูดรวมทั้งนักเรียนมีทักษะการทำงานกลุ่มดีขึ้น มีความตระหนักในคุณค่าของตนเอง มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่นมีความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษ

กัลยา รสสูงเนิน (2548) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ที่มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนที่ใช้การเรียนแบบร่วมมือ แบบการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ นักเรียนยังมีพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียนเพิ่มขึ้นในระดับดีในการประเมินครั้งสุดท้าย

จิตารีย์ จันทองคำ (2548) ศึกษาผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 อีกทั้งนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.39

4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ในการศึกษาและทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ในต่างประเทศ พบว่ามีการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ดังต่อไปนี้

อิคบัล (Iqbal, 2004) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในประเทศปากีสถาน ที่ใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ แบบการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) และวิธีการสอนแบบปกติ ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนที่อยู่ในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ แบบการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

นอร์แมน (Norman, 2005) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแรงจูงใจ และทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน เกรด 6 ประเทศเกาหลีใต้ ที่ใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ แบบ STAD ในการจัดการเรียนรู้และนักเรียน เกรด 5 ที่ใช้เทคนิคการเรียนแบบกลุ่มที่ไม่มีลักษณะสำคัญเหมือนการเรียนแบบร่วมมือ แบบ STAD ในวิชาภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ แบบ STAD ในการจัดการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในด้านบวกอย่างมีนัยสำคัญ

จากผลการศึกษา งานวิจัยดังกล่าวทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนแบบกลุ่มดั้งเดิมหรือวิธีสอนแบบปกติ ทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีทักษะในการแสวงหาความรู้ มีการแบ่งปันและช่วยเหลือกัน ร่วมมือกันทำงาน รับผิดชอบต่อหน้าที่ ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น เกิดความตระหนักในคุณค่าของตนเองและผู้อื่น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลการใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่มีต่อการพัฒนาทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน และนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการสอนทักษะคำศัพท์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่องผลของการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ที่มีต่อการพัฒนาด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้การวิจัยบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจินดาบำรุง กรุงเทพมหานคร จำนวน 4 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 156 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจินดาบำรุง เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร ที่ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) หมายถึง กลุ่มตัวอย่างทุกหน่วยประชากรได้รับการถูกเลือกเท่ากันและการเลือกแต่ละหน่วยเป็นอิสระต่อกัน (ลัวัน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538) โดยจับฉลากมา 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 40 คน

ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มใหญ่ 3 กลุ่ม คือกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยดูจากคะแนนผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษและดุลยพินิจของครูผู้สอนจากนั้นผู้วิจัยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยโดยใช้บัตรสีต่างๆ บัตรสีเขียวสำหรับนักเรียนที่ผู้สอนเลือกให้อยู่ในกลุ่มที่มีความสามารถเก่ง บัตรสีเหลืองสำหรับนักเรียนที่ผู้สอนเลือกให้อยู่ในกลุ่มที่มีความสามารถปานกลาง บัตรสีแดงสำหรับนักเรียนที่ผู้สอนเลือกให้อยู่ในกลุ่มที่มีความสามารถอ่อน เมื่อเริ่มเรียนผู้สอนจัดกลุ่มให้ผู้เรียน โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่ได้บัตรสีเขียว 1 คน บัตรสีเหลือง 2 คน บัตรสีแดง 1 คนรวมกลุ่มละ 4 คน และผู้เรียนจะต้องร่วมกิจกรรมกลุ่มที่จัดให้ตลอดการทดลอง

ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนแบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ จำนวน 10 แผน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวน 1 ชุด มี 50 ข้อเป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบและแบบเติมคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. แบบทดสอบย่อย เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ และแบบเติมคำ จะทำการทดสอบทุกครั้งที่เสร็จสิ้นการเรียนแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้
4. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เป็นแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่ม ผู้เรียนและครูผู้สอนเป็นผู้ประเมิน
5. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ผู้เรียนเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
 - ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่กำหนดในสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและกระบวนการประเมินผล
 - 1.2 ศึกษาทฤษฎีและขั้นตอนวิธีการสอนแบบร่วมมือ แบบการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ของ โรเบิร์ต อี สลาบิน (Robert E. Slavin. 1990; 1995) ตลอดจนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.3 ศึกษาความสำคัญ ทฤษฎีและหลักการสอนคำศัพท์ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.4 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาของคำศัพท์ ที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียนและตรงตามแก่นสาระที่ได้กำหนดไว้ในสาระและคลังคำศัพท์ของสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 2 ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ดังมีรายละเอียดที่เลือกมา คือ

1. เนื้อหาเกี่ยวกับ “Food and drink”
2. เนื้อหาเกี่ยวกับ “Shopping”
3. เนื้อหาเกี่ยวกับ “Home sweet home”
4. เนื้อหาเกี่ยวกับ “Places”
5. เนื้อหาเกี่ยวกับ “Illness”

1.5 จัดทำแผนการเรียนรู้คำศัพท์ โดยการเรียนแบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ตามทฤษฎีของสลาวิน (Slavin. 1990 : 54-62) รวม 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 การนำเสนอบทเรียน (Presentation) ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนรู้คำศัพท์ จำนวนคำศัพท์ที่ต้องการให้ผู้เรียนศึกษา ให้คำจำกัดความสั้น ๆ ของแต่ละคำศัพท์ ผ่านกิจกรรม การฟัง อ่าน หรือสื่ออุปกรณ์

ขั้นที่ 2 การเรียนเป็นกลุ่มย่อย (Team study) โดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มกลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถเก่ง ความสามารถปานกลาง ความสามารถอ่อน ในอัตราส่วนที่เหมาะสม ทุกคนในกลุ่มต้องช่วยกันศึกษาคำศัพท์ตามที่ครูกำหนดให้ ในเรื่องของการหาความหมายของคำ การสะกดคำ การนำคำศัพท์ที่เรียนไปใช้ในรูปของประโยคให้ถูกต้องผ่านใบงานหรือกิจกรรมทางทักษะการเรียนรู้ภาษาทั้ง 4 ด้าน การเรียนตามลำดับขั้นที่กล่าวมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องช่วยเหลือกัน แก้ปัญหาร่วมกัน เพื่อให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มสามารถ หาความหมาย สะกดคำ อ่านออกเสียง และใช้คำในประโยคได้ถูกต้องทุกคน สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะมีบทบาทหน้าที่คือ ผู้นำกลุ่ม ผู้ตรวจสอบ ผู้กระตุ้นเตือน และผู้สังเกต บทบาทหน้าที่จะหมุนเวียนกันทำในกลุ่มเมื่อมีการขึ้นบทเรียนใหม่ทุกครั้ง เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

ขั้นที่ 3 การทดสอบย่อย (Quizzes) เมื่อจบบทเรียนแต่ละบท ครูให้ผู้เรียนตอบคำถามในแบบทดสอบย่อยเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจตามเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว โดยทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล (Individual Quizzes) ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบตามความสามารถของตนเองไม่สามารถช่วยเหลือกันได้

ขั้นที่ 4 การให้คะแนนพัฒนาการ (Individual Improvement scores) ครูหาค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการกลุ่ม โดยนำผลต่างของคะแนนจากการทดสอบย่อยและคะแนนฐานซึ่งได้จากคะแนนในการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ก่อนการทดลองของผู้เรียนแต่ละคนไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การให้คะแนนพัฒนาการจากนั้นนำคะแนนพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเพื่อหาค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่มรวม 10 ครั้ง

ขั้นที่ 5 การยอมรับความสำเร็จของกลุ่ม (Team recognition) ครูนำค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่มมาเปิดเผย เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มทราบว่ากลุ่มใดได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้จะได้รับรางวัลหรือเกียรติบัตร

1.6 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง แก้ไขข้อบกพร่อง ปรับปรุงความยากง่ายของเนื้อหาทางภาษา ความสอดคล้องของการจัดกิจกรรม และวิธีการวัดและประเมินผล

1.7 ทดลองสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในขั้นตอนวิธีการดำเนินการ และวิธีการวัดและประเมินผล ของแผนการจัดการเรียนรู้

1.8. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้แก้ไขปรับปรุงไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์

2.1 ศึกษาเปรียบเทียบการประเมินผลจากเอกสารเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

2.2 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา และการสร้างแบบทดสอบให้เป็นมาตรฐาน (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2543)

2.3 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบคำศัพท์ (Testing Vocabulary) จากหนังสือ Writing English Language Tests ของ ฮีทตัน (Heaton. 1988)

2.4 นำคำศัพท์จากเนื้อหาที่กำหนดมาสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวน 50 ข้อ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก และแบบเติมคำให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบเกี่ยวกับการสะกดคำ

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบเกี่ยวกับการหาความหมายของคำศัพท์

ตอนที่ 3 เป็นแบบทดสอบเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ในประโยค

2.5 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษตรวจสอบความถูกต้อง เทียบตรงและสอดคล้องตามเนื้อหา

2.6 ปรับปรุงและแก้ไขแบบทดสอบการวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.7 นำแบบทดสอบการวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้กับกลุ่มทดลอง

3. แบบทดสอบย่อย

แบบทดสอบย่อยเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก และแบบเติมคำ มีจำนวน 10 ข้อ การทดสอบจะทำทุกครั้งหลังจากผู้เรียนได้เสร็จสิ้นการเรียนบทเรียนนั้นแล้ว รวมทั้งหมด 10 ครั้ง

4. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

4.1 ผู้วิจัยค้นคว้าศึกษาแนวคิดและหลักการสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือตามแนวคิดของ สลาวิน (Slavin. 1990; 1995) และ จอห์นสัน; และจอห์นสัน (Johnson & Johnson) เพื่อนำแนวคิดดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการเรียนแบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

4.2 สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการร่วมมือในการเรียน โดยข้อความในแบบสังเกต กำหนดจากพฤติกรรมของผู้เรียนที่คาดหวังว่าจะเกิดในระหว่างการจัดการเรียนแบบร่วมมือ แบบการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ จำนวน 5 ด้าน คือ ร่วมปรึกษาหารือการปฏิบัติงานกลุ่ม ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จตรงเวลา มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อสมาชิกในกลุ่มทุกคน ให้กำลังใจและคอยกระตุ้นเพื่อนสมาชิกในกลุ่มทำงานให้สำเร็จ อธิบายและแบ่งปันความรู้ให้เพื่อนในกลุ่ม แบบสังเกต พฤติกรรมการร่วมมือในการเรียน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert) และกำหนดระดับค่าพฤติกรรมของผู้เรียนในแต่ละด้าน ดังนี้

5	หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับมาก
3	หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง
2	หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับน้อย
1	หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับน้อยที่สุด

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าเฉลี่ย (Mean) ของพฤติกรรมของผู้เรียนในการให้ความร่วมมือในกลุ่ม ของการเรียนแบบร่วมมือ แบบการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ แปลผลเป็นระดับที่ผู้เรียนให้ความร่วมมือในกลุ่ม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มน้อย
ค่าเฉลี่ย 0.50-1.49	หมายถึง นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มน้อยที่สุด

4.3 กำหนดผู้ประเมิน คือผู้วิจัยประเมินเป็นรายกลุ่มและผู้เรียนให้คะแนนตนเอง และสมาชิกในกลุ่มของตน ซึ่งผู้เรียนได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการประเมินผลให้มีความเข้าใจ ตรงกันข้อความทั้งหมดของแบบสังเกตพฤติกรรม เกณฑ์การให้คะแนนและวิธีบันทึกคะแนน

5. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

5.1 ศึกษาแนวคิดและหลักการสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือตามแนวคิดของสลาวิน (Slavin. 1990; 1995) และ จอห์นสัน; และจอห์นสัน (Johnson; & Johnson) เพื่อนำแนวคิดดังกล่าว มาประยุกต์ใช้ในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

5.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ จำนวน 8 ข้อ คือ นักเรียนชอบทำงานร่วมกับเพื่อนเมื่อเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นักเรียนได้รับความรู้ที่ดีและมีประโยชน์เมื่อเรียนร่วมกับผู้อื่น นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนในขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนชอบทำงานกับเพื่อนที่มีความรู้ความสามารถต่างกันเมื่อเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนเป็นกลุ่มช่วยให้นักเรียนทำงานได้ดีขึ้น นักเรียนชอบแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในกลุ่ม นักเรียนคิดว่าการได้รับรางวัลในการพยายามทำงานดีว่าการทำคะแนนสอบได้สูง การทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จในการทำงานเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องการมากที่สุด

แบบสอบถามความคิดเห็นมีลักษณะ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท์ (Likert) มีเกณฑ์ดังนี้

คะแนน		ความหมาย
5	มีค่าน้ำหนัก	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	มีค่าน้ำหนัก	เห็นด้วย
3	มีค่าน้ำหนัก	ไม่แน่ใจ
2	มีค่าน้ำหนัก	ไม่เห็นด้วย
1	มีค่าน้ำหนัก	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อความที่ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นต่อการเรียนแบบร่วมมือ แบบการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ แปลผลเป็นระดับที่ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ แบบการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือน้อย
ค่าเฉลี่ย 0.50-1.49	หมายถึง นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

การทดลองครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One-group Pretest-Posttest Design) ดังแสดงในตาราง

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

- T_1 หมายถึง การสอบก่อนการทดลอง (Pretest)
 X หมายถึง การจัดการเรียนแบบร่วมมือ แบบการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์
 T_2 หมายถึง การสอบหลังการทดลอง (Posttest)

2. วิธีการดำเนินการทดลอง มีขั้นตอนดังนี้

2.1 จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับผู้เรียนเกี่ยวกับจุดประสงค์ วิธีการเรียนการสอน วิธีดำเนินการฝึก และการประเมินผลการเรียน

2.2 ทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้อำคำศัพท์ จำนวน 50 ข้อ ใช้เวลาสอบ 1 ชั่วโมง

2.3 ดำเนินการทดลองตามแผนการเรียนตามที่กำหนดไว้ รวมเป็นเวลาทั้งสิ้น 10 ชั่วโมงดังนี้

2.3.1 ผู้วิจัยให้ความรู้เรื่องขั้นตอนการเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ แบบการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

2.3.2 ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียนโดยการทบทวนคำศัพท์เดิมที่เคยเรียน และเสนอคำศัพท์ใหม่ที่ต้องการให้ผู้เรียนศึกษา

2.3.3 ผู้เรียนศึกษาคำศัพท์ตามที่กำหนดให้ และประชุมกลุ่มเพื่อแบ่งความรับผิดชอบ

2.3.4 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มทำใบงานที่ครูกำหนดให้

2.4 ผู้วิจัย และผู้เรียนประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มหลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรมการเรียนคำศัพท์แต่ละครั้งรวม 10 ครั้ง โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

2.5 ผู้เรียนทำแบบทดสอบย่อย ทั้ง 10 ครั้ง หลังจบการศึกษาคำศัพท์ทั้ง 10 แผนการเรียนรู้อ

2.6 ทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้อำคำศัพท์ฉบับเดียวกับแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง ใช้เวลาสอบ 1 ชั่วโมง

2.7 สอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ แบบการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ โดยให้ผู้เรียนทำแบบประเมินความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์

2.8 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/ PC for Windows

2.9 สรุปและอภิปรายผล

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

1.1. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจากคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ T-Test แบบ Dependent Samples

1.2. วิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียนโดยหาค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียน แล้วบรรยายในภาพรวม

1.3. วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เรียนต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือ แบบการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ โดยการหาค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้เรียน แล้วบรรยายในภาพรวม

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติที่ใช้ทดสอบค่าสมมุติฐาน ได้แก่ ค่า T แบบกลุ่มสัมพันธ์ (t-test Dependent) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/ PC for Windows

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจินดาบำรุง จำนวน 40 คนที่ใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ทั้งก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ก่อนและหลังการทดลอง
2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ทั้ง 10 แผน
3. การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ หลังเสร็จสิ้นการทดลอง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลผล และความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียน
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ก่อนและหลังการทดลอง

ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 50 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน เพื่อทดสอบความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ ปรากฏ ผลดังแสดงในตารางที่ 3

ตาราง 3 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คะแนนผลสัมฤทธิ์ ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	N	\bar{X}	S.D.	t	sig. (2- tailed)
คะแนนก่อนการทดลอง	40	12.60	5.943		
คะแนนหลังการทดลอง	40	20.38	10.071	8.398**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า หลังการทดลองนักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ซึ่งดูได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 7.78

ตาราง 4 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คะแนนผลสัมฤทธิ์ ด้านการเขียนสะกดคำ	N	\bar{X}	S.D.	t	sig. (2 - tailed)
คะแนนก่อนการทดลอง	40	1.08	1.347		
คะแนนหลังการทดลอง	40	2.60	2.061	5.283**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำศัพท์คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า หลังการทดลองนักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ซึ่งดูได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำ หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.52

ตาราง 5 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ความหมายคำศัพท์ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คะแนนผลสัมฤทธิ์ ด้านความรู้ความหมายของคำศัพท์	N	\bar{X}	S.D.	t	sig. (2 - tailed)
คะแนนก่อนการทดลอง	40	11.48	5.109	7.129**	.000
คะแนนหลังการทดลอง	40	17.78	8.833		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการความรู้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า หลังการทดลองนักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ซึ่งดูได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ความหมายของคำศัพท์หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 6.30

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการร่วมมือในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ที่ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ทั้ง 10 แผน

ผู้วิจัยและนักเรียนประเมินพฤติกรรมกรรมการร่วมมือในการเรียนโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการร่วมมือในการเรียน ซึ่งมีพฤติกรรมที่ต้องสังเกตจำนวน 5 ด้าน แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยผู้วิจัยประเมินนักเรียนเป็นกลุ่ม ส่วนนักเรียนประเมินตนเองและเพื่อนในกลุ่มเป็นรายบุคคล และนำคะแนนที่ได้ทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการร่วมมือในการเรียนรายด้านและโดยรวม

เกณฑ์การประเมินค่าเฉลี่ย (Mean) ของพฤติกรรมของผู้เรียนในการให้ความร่วมมือในกลุ่มของการเรียนแบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ แปลผลเป็นระดับที่ผู้เรียนให้ความร่วมมือในกลุ่ม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง การร่วมมืออยู่ในระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง การร่วมมืออยู่ในระดับดี
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง การร่วมมืออยู่ในระดับพอใช้
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง การร่วมมืออยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 0.50-1.49	หมายถึง การร่วมมืออยู่ในระดับควรปรับปรุง

ผลการสังเกตพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียนของผู้วิจัยและนักเรียน ปรากฏผลดังแสดง
ในตารางที่

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความร่วมมือในการเรียนของนักเรียน ครั้งที่ 1-10

พฤติกรรมความร่วมมือ ในการเรียน	ครั้งที่ 1				ครั้งที่ 2				ครั้งที่ 3				ครั้งที่ 4				ครั้งที่ 5			
	นร.	ครู	\bar{x}	แปลผล	นร.	ครู	\bar{x}	แปลผล	นร.	ครู	\bar{x}	แปลผล	นร.	ครู	\bar{x}	แปลผล	นร.	ครู	\bar{x}	แปลผล
1. ร่วมปรึกษาหารือการปฏิบัติ กิจกรรมกลุ่มทุกครั้ง	2.63	1.30	1.97	น้อย	3.00	2.08	2.54	พอใช้	3.40	3.30	3.35	พอใช้	4.43	3.78	4.11	ดี	4.15	3.67	3.91	ดี
2. ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จ ทันเวลา	2.95	1.80	2.38	น้อย	3.00	2.30	2.65	พอใช้	3.53	2.90	3.22	พอใช้	3.58	3.38	3.48	ดี	4.15	3.67	3.91	ดี
3. แบ่งปันความรู้และช่วยอธิบาย ให้เพื่อนฟัง	2.03	1.15	1.59	น้อย	2.40	2.08	2.24	น้อย	3.05	2.78	2.92	พอใช้	4.15	3.58	3.87	ดี	4.15	3.67	3.91	ดี
4. ให้กำลังใจและคอยกระตุ้นให้ สมาชิกในกลุ่มทำงานให้สำเร็จ	2.38	1.05	1.72	น้อย	2.40	2.08	2.24	น้อย	3.18	2.75	2.97	พอใช้	4.10	3.58	3.84	ดี	4.15	3.67	3.91	ดี
5. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อสมาชิก ในกลุ่มทุกคน	2.98	1.85	2.42	น้อย	3.40	2.33	2.87	พอใช้	4.80	3.65	4.23	ดี	4.48	4.05	4.27	ดี	4.15	3.67	3.91	ดี
รวม	2.59	1.43	2.01		2.84	2.17	2.51		3.59	3.08	3.33		4.15	3.67	3.91		4.33	3.73	4.03	
แปลผล	พอ ใช้	น้อย	น้อย		พอ ใช้	พอ ใช้	พอ ใช้		ดี	พอ ใช้	พอ ใช้		ดี	ดี	ดี		ดี	ดี	ดี	

จากตารางที่ 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียนของนักเรียน ทั้ง 10 ครั้ง มีความสอดคล้องกัน โดยนักเรียนมีพฤติกรรมการให้ความร่วมมือในการเรียนมี ค่าเฉลี่ยในภาพรวมทุกด้านเพิ่มขึ้นตามลำดับ จากการประเมินครั้งที่ 1 นักเรียนมีพฤติกรรมการให้ ความร่วมมือในการเรียนรวมทุกด้าน อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.01 และพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นระดับ ดี ในการประเมินครั้งที่ 10 โดยมีค่าเฉลี่ย 4.03 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการให้ความร่วมมือในการ เรียนเป็นรายด้านในการประเมินครั้งที่ 1 และครั้งที่ 10 พบว่า พฤติกรรมการร่วมมือในการเรียนที่ นักเรียนมีการพัฒนาระดับคุณภาพเพิ่มขึ้นจากระดับน้อย เป็นระดับดีมาก จำนวน 3 ด้านคือ นักเรียนร่วมปรึกษาหารือหรือการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มทุกครั้ง พัฒนาจากค่าเฉลี่ย 1.97 เป็น 4.55 ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลา พัฒนาจากค่าเฉลี่ย 2.38 เป็น 4.50 นักเรียนมีมนุษย สัมพันธ์ที่ดีต่อสมาชิกในกลุ่มทุกคน พัฒนาจากค่าเฉลี่ย 2.42 เป็น 4.57

3. การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้ แบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ หลังเสร็จสิ้นการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์จำนวน 8 ข้อ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ หลังจากเสร็จสิ้นการทดลอง

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ แบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ มีดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือน้อย
ค่าเฉลี่ย 0.50-1.49	หมายถึง นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการ แบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น (\bar{X})	แปลผล
1. นักเรียนชอบทำงานร่วมกับเพื่อนเมื่อเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	4.45	มาก
2. นักเรียนได้รับความรู้ที่ดีและมีประโยชน์เมื่อเรียนร่วมกับผู้อื่น	4.43	มาก
3. นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนในขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ	4.15	มาก
4. นักเรียนชอบทำงานกับเพื่อนที่มีความรู้ความสามารถต่างกันเมื่อเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	4.38	มาก
5. นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนเป็นกลุ่มช่วยให้นักเรียนทำงานได้ดีขึ้น	4.50	มากที่สุด
6. นักเรียนชอบแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในกลุ่ม	4.03	มาก
7. นักเรียนคิดว่าการได้รับรางวัลในการพยายามทำงานดีกว่าการทำคะแนนสอบได้สูง	4.13	มาก
8. การทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จในการทำงานเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องการมากที่สุด	4.53	มากที่สุด
รวม	4.33	มาก

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นโดยรวมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.33 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายด้านแล้วพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนแบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ในระดับมาก ในข้อ 1-4,6-7 นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการเรียนเป็นกลุ่มช่วยให้นักเรียนทำงานได้ดีขึ้นและการทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จในการทำงานเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องการมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดที่ 4.50 และ 4.53 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่มีต่อการพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจินดาบำรุง ผู้วิจัย ได้อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะ เป็นลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียน ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่ต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือ แบบการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
2. พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์หลังการทดลองอยู่ในระดับ ดีมาก
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เห็นประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์หลังการทดลองอยู่ในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจินดาบำรุง เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร ที่ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) หมายถึง กลุ่มตัวอย่างทุกหน่วยประชากรได้รับการถูกเลือกเท่ากันและการเลือกแต่ละหน่วยเป็นอิสระต่อกัน (ล้วน สายยศ และ อังคนา สายยศ. 2538) โดยจับฉลากมา 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 40 คน

ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มใหญ่ 3 กลุ่ม คือกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยดูจากคะแนนผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษและดุลยพินิจของครูผู้สอนจากนั้น

ผู้วิจัยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยโดยใช้บัตรสีต่างๆ บัตรสีเขียวสำหรับนักเรียนที่ผู้สอนเลือกให้อยู่ในกลุ่มที่มีความสามารถเก่ง บัตรสีเหลืองสำหรับนักเรียนที่ผู้สอนเลือกให้อยู่ในกลุ่มที่มีความสามารถปานกลาง บัตรสีแดงสำหรับนักเรียนที่ผู้สอนเลือกให้อยู่ในกลุ่มที่มีความสามารถอ่อน เมื่อเริ่มเรียนผู้สอนจัดกลุ่มให้ผู้เรียน โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่ได้บัตรสีเขียว 1 คน บัตรสีเหลือง 2 คน บัตรสีแดง 1 คนรวมกลุ่มละ 4 คน และผู้เรียนจะต้องร่วมกิจกรรมกลุ่มที่จัดให้ตลอดการทดลอง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนรู้โดยการเรียนแบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

จำนวน 10 แผน

2.2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวน 1 ชุด มี 50 ข้อเป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบและแบบเติมคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.3. แบบทดสอบย่อย เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ และแบบเติมคำ จะทำการทดสอบทุกครั้งที่เสร็จสิ้นการเรียนแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

2.4. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เป็นแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่ม ผู้เรียนและครูผู้สอนเป็นผู้ประเมิน

2.5. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ผู้เรียนเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง

3. วิธีการดำเนินการทดลอง มีขั้นตอนดังนี้

3.1 จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับผู้เรียนเกี่ยวกับจุดประสงค์ วิธีการเรียนการสอน วิธีดำเนินการฝึก และการประเมินผลการเรียน

3.2 ทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ จำนวน 50 ข้อ ใช้เวลาสอบ 1 ชั่วโมง

3.3 ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้จำนวน 10 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมเป็นเวลาทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง ในระหว่างการเรียนรู้ผู้วิจัยและผู้เรียนบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันในการเรียนของตนและสมาชิกภายในกลุ่ม เมื่อเสร็จสิ้นแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน ผู้วิจัยทำการทดสอบย่อยผู้เรียนแต่ละคน จากนั้นผู้วิจัยแจ้งผลของค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม ดิปปายนิเทศเพื่อยกย่องชมเชยและให้กำลังใจผู้เรียนแต่ละกลุ่ม

3.4 ทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ฉบับเดียวกับแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง ใช้เวลาสอบ 1 ชั่วโมง

3.5 สอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

3.6 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/ PC for Windows

3.7 สรุปและอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูลมีวิธีดำเนินการดังนี้

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ก่อนและหลังการทดลอง
2. เปรียบเทียบพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้ง 10 แผนโดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียนทั้งรายด้านและโดยรวม
3. วิเคราะห์ระดับความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ หลังเสร็จสิ้นการทดลอง โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของนักเรียนทั้ง 8 ข้อ ทั้งรายด้านและโดยรวม

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่มีต่อการพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สรุปได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีการพัฒนาพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียนเพิ่มขึ้นโดยลำดับ จากการประเมินพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียนของนักเรียนโดยรวมทุกด้านในครั้งที่ 1 ผลการประเมินอยู่ในระดับน้อย จากนั้นจึงเพิ่มเป็นระดับพอใช้ในการประเมินครั้งที่ 2-4 และพัฒนาเป็นระดับดีในการประเมินครั้งที่ 5-10
3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายด้านพบว่า ในด้านของ นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนเป็นกลุ่มช่วยให้นักเรียนทำงานได้ดีขึ้น และการทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จในการทำงานเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องการมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ส่วนระดับความคิดเห็นด้านนักเรียนชอบทำงานร่วมกับเพื่อนเมื่อเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนได้รับความรู้ที่ดีและมีประโยชน์เมื่อเรียนร่วมกับผู้อื่น นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนในขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนชอบทำงานกับเพื่อนที่มีความรู้ความสามารถต่างกันเมื่อเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนชอบแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในกลุ่มและ นักเรียนคิดว่าการได้รับรางวัลในการพยายามทำงานดีกว่าการทำคะแนนสอบได้สูง มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก สรุปได้ว่านักเรียนมีความคิดเห็นในเชิงบวกและเห็นประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ในระดับ มาก

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองเพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่มีต่อการพัฒนาคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจินดาบำรุง สำนักงานเขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถนำผลการทดลองมาอภิปรายดังต่อไปนี้

1. นักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์มีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้น หลังจากการเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

โดยสรุป นักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจาก การเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน แสดงว่าเด็กเก่งสามารถช่วยเด็กอ่อนให้มีคะแนนสูงขึ้นได้ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะการจัดกิจกรรมตามวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนทุกคนต้องตระหนักถึงผลงานของกลุ่ม ดังนั้นในกลุ่มจึงมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน คนที่เก่งกว่าจะต้องสอนคนที่อ่อนกว่าให้อ่านคำศัพท์และเข้าใจความหมายของคำศัพท์รวมทั้งต้องตรวจสอบว่านักเรียนอ่อนในกลุ่มของตัวเองเขียนสะกดคำศัพท์ได้ ทุกคนต้องฝึกทำแบบฝึกหัดในใบงานให้ถูกต้องและครบถ้วน เพื่อคะแนนของกลุ่มจะได้ดีขึ้นเมื่อมีการทดสอบย่อย การที่มีการแข่งขันกับกลุ่มอื่นทำให้ผู้เรียนเกิดการกระตือรือร้นในการฝึกมากยิ่งขึ้น เพื่อหวังว่ากลุ่มของตัวเองจะได้รับรางวัล ความก้าวหน้า ซึ่งเป็นส่วนประกอบหนึ่งที่ทำให้เกิดแรงจูงใจเป็นแรงกระตุ้นในการเรียนมากขึ้น จากการสังเกตในการเรียนแต่ละครั้งเพื่อนในกลุ่มเดียวกันจะกระตุ้นให้เพื่อนให้รับรู้ให้ฝึกตลอดเวลา ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อกันและต่อตนเองมากขึ้น เกิดการยอมรับกันในกลุ่ม ในขั้นของการให้คะแนนพัฒนาของบุคคลซึ่งจะเป็นที่มาของคะแนนกลุ่ม แต่ละคนได้ตระหนักในส่วนนี้มาก ถ้ากลุ่มของตนเองได้รับรางวัลก็จะเกิดเป็นแรงจูงใจในการเรียนครั้งต่อไป แต่เมื่อกลุ่มตัวเองไม่ได้รับรางวัลเห็นกลุ่มอื่นได้รับรางวัล นักเรียนในกลุ่มต้องพยายามกันมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ วงเดือน ปอศิริ (2546) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ที่พบว่านอกจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจะเพิ่มสูงขึ้นแล้วผู้เรียนยังมีทักษะการทำงานกลุ่มดีขึ้น มีความตระหนักในคุณค่าของตนเอง มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น มีความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษ

2. จากการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนทุกแผนการเรียนรู พบว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน ของผู้เรียนในแผนการเรียนรูที่ 10 ซึ่งเป็นแผนการเรียนรูที่มุ่งสุดท้ายของการทดลองนี้ ผู้เรียนมีพฤติกรรมการให้ความร่วมมือในการเรียนในกลุ่มของตัวเองโดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ ดี เมื่อพิจารณาพฤติกรรม

รายด้านของผู้เรียน พฤติกรรมที่มีการปฏิบัติมากที่สุดคือด้านมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อสมาชิกในกลุ่ม ทุกอยู่คนในระดับ ดีมาก ด้านร่วมปรึกษาหารือการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มทุกครั้งอยู่ในระดับ ดีมาก ด้านทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลาอยู่ในระดับ ดีมาก ด้านให้กำลังใจและคอยกระตุ้นให้สมาชิกทำงานให้สำเร็จอยู่ในระดับ ดี ด้านแบ่งปันความรู้และช่วยอธิบายให้เพื่อนฟังอยู่ในระดับ ดี แม้ว่าทุกพฤติกรรมจะมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับ ดี แต่เห็นได้ชัดว่า พฤติกรรมด้านให้กำลังใจและคอยกระตุ้นให้สมาชิกทำงานให้สำเร็จและการแบ่งปันความรู้และอธิบายให้เพื่อนฟัง มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากวัตถุประสงค์หลักของวิธีการสอนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์คือการให้นักเรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย เน้นการร่วมกันปฏิบัติงานช่วยเหลือซึ่งกันและกันและพัฒนาทักษะทางสังคม โดยสมาชิกในกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนรู้ต่างกันคือ เก่ง ปานกลาง อ่อน ซึ่งนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนรู้อ่อนจะไม่กล้าแสดงความคิดเห็นหรือแบ่งปันความรู้ให้กับนักเรียนในกลุ่มเก่งและปานกลาง อีกทั้งนักเรียนที่เรียนเก่งชอบที่จะทำงานของกลุ่มด้วยตัวเองเพราะกลัวว่านักเรียนที่เรียนอ่อนจะทำผิดพลาด ในขณะที่พฤติกรรมด้านมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อสมาชิกในกลุ่มทุกคนอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เรียนคุ้นเคยกันดีอยู่แล้วจึงมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวม อยู่ในระดับ เห็นด้วยมาก นักเรียนมีทัศนคติในเชิงบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะการเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ส่งเสริมให้นักเรียนกระตือรือร้นในการทำงานของตนร่วมกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้จากการเสริมแรงในทางบวก จากการที่ครูให้การยกย่อง ชมเชยและมีรางวัลให้ นักเรียนรู้สึกรับผิดชอบหน้าที่ของตนเอง นักเรียนที่เรียนเก่งช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อน ส่วนนักเรียนที่เรียนอ่อนถึงแม้จะไม่กล้าแสดงความคิดเห็นอะไรก็จะพยายามฝึกฝนทำกิจกรรม เพราะตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม ต้องการให้คะแนนพัฒนาการของกลุ่มสูงขึ้น เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จและได้รับรางวัล ทำให้นักเรียนสนใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น ดังผลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่แสดงว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในเชิงบวกต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทั้งโดยรวมและรายด้าน

นอกจากนี้เนื้อหาของการเรียนคำศัพท์ก็มีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาจากหนังสือและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ที่ครอบคลุมและตรงตามคลังคำศัพท์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 รวมถึงกิจกรรมการเรียนการสอนคำศัพท์ที่ต้องการให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ อย่างเช่น การใช้รูปภาพ การใช้ของจริง การให้คำจำกัดความ การเดาความหมายจากบริบท ก็เป็นขั้นตอนหนึ่งที่ผู้เรียนในกลุ่มได้ฝึก ร่วมมือกันทำกิจกรรมแบ่งปันความรู้ ช่วยเหลือกันให้ได้ความหมายของคำศัพท์ที่ถูกต้อง เพื่อทำให้กลุ่มของตนเองประสบความสำเร็จ จากกิจกรรมในลักษณะดังที่กล่าวทำให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันมีการช่วยเหลือซึ่งกัน

และกัน สอดคล้องกับ สลาบิน (Slavin. 1990:49-50) ที่กล่าวว่านักเรียนสามารถพัฒนาสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนมากขึ้นจากการทำงานกลุ่ม

สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์และมีพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียนสูงขึ้นซึ่งเป็นผลมาจากการที่นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ร่วมกันและทำให้นักเรียนมีทัศนคติในเชิงบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. การทดลองในครั้งนี้มีระยะเวลาจำกัดตามกรอบเวลาของการวิจัย ในขณะที่การเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 2 มีกิจกรรมนอกหลักสูตรหลายกิจกรรมที่นักเรียนจะต้องเข้าร่วม ดังนั้น การเรียนจึงมีผลกระทบทำให้บางกิจกรรมไม่สามารถทำได้ตามเวลาที่กำหนด หรือบางกิจกรรมไม่สามารถทำได้ต่อเนื่องต้องข้ามวันหรือสัปดาห์มาทำขึ้นตอนส่วนที่ยังเหลือเนื่องเพราะเวลาเรียนถูกเปลี่ยนไปทำกิจกรรมนอกหลักสูตรแทนอย่างกระทันหัน

2. งานวิจัยนี้เป็นการทดลองแบบกลุ่มเดียวและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเดียว ข้อมูลที่ได้จากการทดลองจึงจำกัดเฉพาะในกลุ่มนี้ ซึ่งมีข้อจำกัดกว่าการวิจัยแบบเปรียบเทียบกับหลายกลุ่มหรือหลายวิธีการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการศึกษาในครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

1.1. ผลจากการวิจัยในการศึกษาครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ทำให้คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนสูงขึ้นจริง ผู้ที่จะจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบนี้จะต้องศึกษาหลักการและวิธีการจัดรูปแบบให้เข้าใจและต้องสร้างความเข้าใจให้นักเรียนทุกคนก่อนจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม

1.2. ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ นักเรียนบางกลุ่มจะปรึกษาหารืออภิปรายกันเสียงดัง ผู้สอนควรเลือกสถานที่หรือห้องเรียนที่สามารถเก็บเสียงได้ดีหรืออยู่ในที่ที่ไม่ไปรบกวนห้องเรียนอื่น ๆ

1.3. การปฏิบัติงานในบางกิจกรรมอาจจะใช้เวลามากเกินกว่าที่กำหนดไว้ ผู้สอนควรเลือกช่วงเวลาที่ไม่ไปสัมพันธ์กับชั่วโมงเรียนของผู้อื่น ซึ่งอาจจะเป็นชั่วโมงเรียนที่ติดต่อกับช่วงพักรับประทานอาหารกลางวันหรือใกล้เลิกเรียนเพื่อเพิ่มเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมให้เสร็จตามขั้นตอนโดยไม่ไปรบกวนผู้อื่น

1.4 การเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ในระยะยาว มีผลทำให้นักเรียนที่เรียนอ่อนมีพัฒนาการด้านการเรียนและมีแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์กับการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบอื่น ๆ เช่น การแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม (Team-Games Tournament : TGT) การเรียนรู้เป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเพื่อนเป็นรายบุคคล (Team-Assisted Individualization) เป็นต้น

2.2. ควรศึกษาผลการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ กับนักเรียนกลุ่มอื่น เพื่อเป็นการตรวจสอบความเชื่อมั่นของนักเรียนที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้แบบวิธีดังที่กล่าว

2.3 ควรเพิ่มระยะเวลาในการวิจัยโดยศึกษาติดตามผลในระยะต่อไปว่าสามารถพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียนและความคิดเห็นที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องหรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2544). *การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- . (2545). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กัลยา รสสูงเนิน. (2548). *ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ที่มีต่อความเข้าใจ การอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพุทธจักรวิทยา*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- จิตารีย์ จันทองคำ. (2548). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของ การอ่าน ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการเรียนรู้ร่วมมือประเภท การแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ณัฐมา จรุงเทียบ. (2547). *การใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ทศนา แคมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทอร์นบอรี, สก็อต. (2546). *วิธีการสอนคำศัพท์*. แปลโดย อบตา เวชพฤดี; นิภาวรรณ ชูรัตนสิทธิ์; และวิณา เกียรติอนุพงศ์. กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- ธีระพัฒน์ ฤทธิ์ทอง. (2547). *30 รูปแบบการจัดกิจกรรมโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: บริษัท เฟื่องฟ้า พรินติ้ง จำกัด.
- แห่งน้อย คล้ายทอง. (2547). *รายงานการใช้แผนการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6. การประชุมทางวิชาการ การวิจัยเกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- ประนอม สุรัสวดี. (2536, ตุลาคม - ธันวาคม). *การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาด้วย หลักการของมนุษยสัมพันธ์*. วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 22(2):1-5.
- เพ็ญศรี รังสิยากุล. (2521). *ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฟลาวเวอร์, จอห์น. (2538). *Student's Companion เพื่อนเรียนภาษาอังกฤษ ฉบับเล่นเสริม เดิมศัพท์*. แปลโดย เพนตากอน. กรุงเทพฯ: บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน).

- ระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน. (2539). *การสอนวิชาภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รัตติกาล สุทธิสวัสดิ์กุล. (2547). *การพัฒนาทักษะด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนแบบโครงงาน*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วงเดือน ปอศิริ. (2546). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้(STAD)*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม (การประถมศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. อัดสำเนา.
- วรรณพร ศิลาขาว. (2538). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมและไม่มีเกมประกอบการสอน*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- Arends, Richard I. (1997). *Classroom Instruction and Management*. New York: The McGraw - Hill companies, Inc.
- Hatch, Evelyn.; & Brown, Cheryl. (1995). *Vocabulary, Semantics and Language Education*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Heaton, John B. (1988). *Writing English Language Tests*. New York: Longman.
- Hodge, Richard E. (1984). *Vocabulary ERIC Digest*. Available: <http://www.ericdigests.org/pre-921/vocabulary.html>. Retrieved 27 April 2006
- Iqbal, Muhammad. (2004). *Effect of Cooperative Learning on Academic Achievement Of Secondary School Students in Mathematics*. PhD thesis, University of Arid Agriculture, Rawanpindi. Available: <http://eprints.hec.gov.pk/388/>. Retrieved 4 August 2006
- Kagan, Spancer. (1994). *Cooperative Learning*. San Juan Capistrana: Kagan Cooperative learning.
- Kessler, Karolyn (1992). *Cooperative Language Learning*. A Teacher's Resources Book. Pentice Hall.
- Johnson, David W.; & Johnson Roger T. (1987). *Learning Together and Alone*. New Jersey: Pentice Hall.

- Johnson, David W.; & Johnson Roger T. (1994). *Learning Together and Alone*. 4th ed.
New Jersey: Pentice Hall.
- Norman, Digon G. (2005). *Using STAD in an EFL Elementary School Classroom
In South Korea: Effect on Student Achievement, Motivation, and
Attitudes Toward Cooperative Learning*. Available: [http://www.asian-efl-journal.
Com/Norman_thesis_2006.pdf](http://www.asian-efl-journal.com/Norman_thesis_2006.pdf). Retrieved 1 May 2006
- Nation, Paul. (2005). *Teaching Vocabulary*. Available: [http://www.asian-efl-journal.com/
sept_05_pn.pdf](http://www.asian-efl-journal.com/sept_05_pn.pdf). Retrieved 1 May 2006
- Richard, Jack C.; & Renandya, Willy A. (2003). *Methodology in Language Teaching*.
3rd ed. Cambridge: Cambridge University Press.
- Rubin, Joan.; & Thompson, Irene. (1994). *How to be a Successful Language Learner*.
Boston, Massachusetts: Heinle & Heinle.
- Schmitt, Norbert. (2000). *Vocabulary in Language Teaching*. Cambridge:
Cambridge University Press.
- Slavin, Robert E. (1987, November). Cooperative Learning and Cooperative School.
Educational Leadership. 45: 8.
- (1990). *Cooperative Learning: Theory, Research, and Practice*.
New Jersey: Pentice Hall.
- (1995). *Cooperative learning : Theory, Research, and Practice*. 2nd ed
Boston: Allyn and Bacon.
- Wilkins, D.A. (1972). *Linguistics in Language Teaching*. London: Edward Arnold.
- Yang, Zhihong. (2000). Learning word. *English Teaching Forum*. Available:
<http://exchanges.state.gov/forum/vols/vol38/no3/p18.htm>.
Retrieved 3 December 2006.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์
2. แผนการจัดการเรียนรู้

ภาคผนวก ข.

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
2. แบบสอบถามความคิดเห็น

ภาคผนวก ค

1. ตารางแสดงผลคะแนนการทดสอบย่อยจำนวน 10 ครั้ง
2. ตารางแสดงผลสัมฤทธิ์การทดสอบด้านคำศัพท์

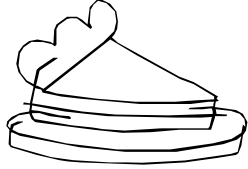

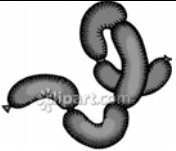

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง แบบทดสอบฉบับนี้ แบ่งเป็น 3 ตอน คะแนนเต็ม 50 คะแนน ใช้เวลาทดสอบ 60 นาที

ตอนที่ 1 แบบทดสอบการสะกดคำ

คำสั่ง ข้อ 1 – 10 ให้นักเรียนถอดรหัสตัวอักษรที่กำหนดให้ เป็นคำศัพท์ที่ถูกต้องและตรงกับรูปภาพ

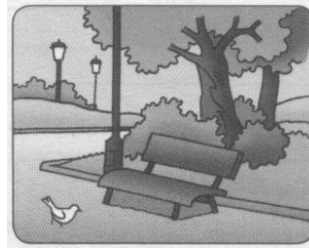
1.		a i c n w h s n d
2.		l c e c y i b
3.		o a r r h b
4.		u s a e g a s s
5.		e s m u m u
6.		d s a i n l
7.		d h a h c e e a
8.		k h n e i c c
9.		r i e s h a c
10.		t a h c w

ตอนที่ 2 แบบทดสอบการรู้ความหมายของคำศัพท์

คำสั่ง ข้อ 11 - 20 ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ตรงกับรูปภาพมากที่สุด โดยทำเครื่องหมาย X ลงบนคำตอบที่ถูกต้อง (a ,b ,c หรือ d)

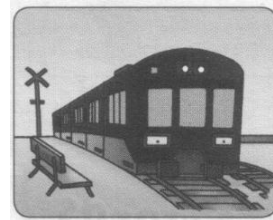
11. This picture is

- a. a zoo
- b. a field
- c. a park
- d. a playground

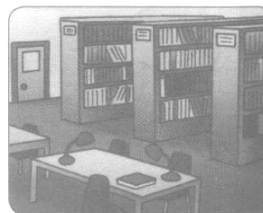
12. This picture is

- a. a bus station
- b. a train station
- c. a subway station
- d. a car park

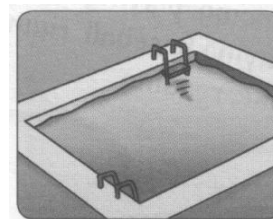
13. This picture is

- a. a library
- b. a bookstore.
- c. a classroom.
- d. a living room.

14. This picture is

- a. a pond.
- b. a canal.
- c. a back yard.
- d. a swimming pool.

15. Where are they?

- a. They are at home.
- b. They are at the restaurant.
- c. They are at the bookstore.
- d. They are at the department store.

16. It is

- a. a bad wolf
- b. a good wolf
- c. a funny wolf
- d. an ugly wolf

17. In this picture, you can see

- a. a house of paper.
- b. a house of wood.
- c. a house of brick.
- d. a house of straw.

18. A: What's the matter?

B: I have

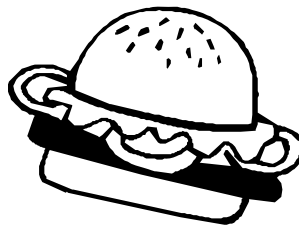
- a. a cold
- b. a cough
- c. an earache
- d. a stomachache

19. A: What is your favorite food?

B: I like

- a. pizza
- b. bread
- c. burger
- d. sandwich

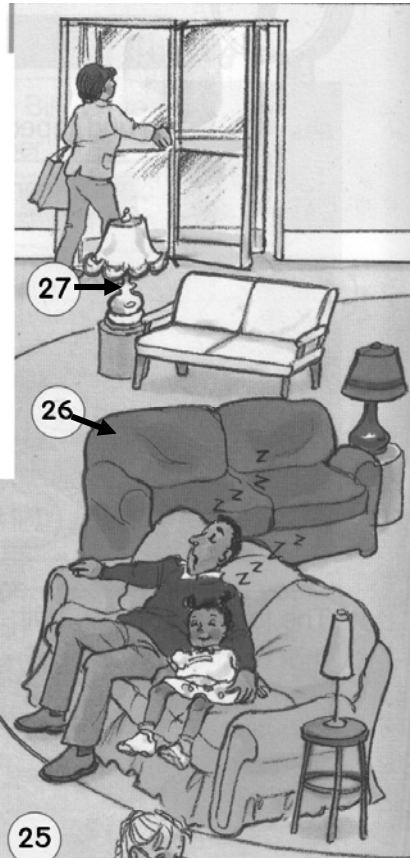
20. What does he do?

- a. He is a cook.
- b. He is a waiter.
- c. He is a food seller.
- d. He is a shop keeper.

คำสั่ง ข้อ 21-30 ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์จากรูปภาพที่กำหนดให้

- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30

คำสั่ง ข้อ 31-35 ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้เติมในช่องว่างให้ถูกต้อง

e-card waiters bed orange menu sightseeing history couch

31. You sit on it.
32. You can find the list of all food for meal here.
33. They serve you food at the restaurant.
34. Someone sends it to you through the internet.
35. You make a visiting some places.

ตอนที่ 3 แบบทดสอบการใช้คำศัพท์ในประโยคให้ถูกต้องตามความหมาย

คำสั่ง ข้อ 36 - 50 ให้นักเรียนเลือกศัพท์ที่มีความหมายเหมาะสมเติมลงในประโยค โดยทำเครื่องหมาย **X** ลงบนคำตอบที่ถูกต้อง (a ,b ,c หรือ d)

36. I have at 7 o'clock in the morning.
- breakfast
 - snack
 - lunch
 - dinner
37. I don't smoke. I would like to have a seat at
- smoke section
 - no smoke section
 - smoking section
 - no smoking section
38. I always wear when I sleep.
- pants
 - shirt
 - blouse
 - pajamas

39. It's too dark in here. Turn on the bedside, please.
- a. lamp
 - b. door
 - c. window
 - d. cupboard
40. I like this ring. It's very
- a. popular
 - b. beautiful
 - c. expensive
 - d. comfortable
41. It's sunny . Don't forget to bring your.....
- a. shirt
 - b. jacket
 - c. raincoat
 - d. sunglasses
42. The of the house are in the wall.
- a. chimneys
 - b. windows
 - c. doors
 - d. floors
43. I buy jeans and shirts at
- a. a park
 - b. a market
 - c. a workplace
 - d. a department store
44. He takes to Koh Samui.
- a. a bus
 - b. a car
 - c. a ferry
 - d. a train

45. You put on to cover cuts on your skin.
- a. paper
 - b. clothes
 - c. stickers
 - d. bandages
46. I will an e-card to my friend
- a. send
 - b. pass
 - c. have
 - d. make
47. The red ring is than the blue one.
- a. expensive
 - b. more expensive
 - c. the most expensive
 - d. as expensive as
48. The white sneakers are the
- a. as good as
 - b. good
 - c. better
 - d. best
49. You want for cooking pizza.
- a. baked bread, tomatoes, cheese, vegetables and meat
 - b. bun, cheese, lettuces, mayonnaise and ketchup
 - c. onions, cucumbers, lettuces and carrots
 - d. milk, bananas and ice
50. You use to add numbers.
- a. your hand
 - b. whiteboard
 - d. calculator
 - d. paper

แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจินดาบำรุง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
เรื่อง : Food

หน่วยการเรียนรู้: Food and drink
เวลา 60 นาที

สาระการเรียนรู้

1. คำศัพท์ : bean, biscuit, butter, cheese, chicken, chocolate, coconut, grapes, onion, pasta, pea, pear, pepper, sandwich, snack, vegetable, potato, sausage, watermelon, breakfast, dinner, lunch, picnic, supper

2. โครงสร้างประโยค : Do you like ?

Yes, I do. No, I don't.

What is your favorite food?

I like I don't like

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง
2. นักเรียนรู้และเข้าใจความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาหาร
3. นักเรียนรู้จักทำงานเป็นทีม รับผิดชอบหน้าที่ของตนเอง ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนในการทำกิจกรรม

กิจกรรมการเรียนรู้

การนำเสนอบทเรียน (Class Presentation) (10 นาที)

1. ครูแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ครูนำเสนอคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารโดย ครูแสดงบัตรภาพ bean ให้นักเรียนดูแล้วพูดว่า "These are beans. Listen and Repeat after me. Bean, Bean" นักเรียนพูดตาม เมื่อครูพูดคำศัพท์ครั้งที่ 2 ครูแสดงบัตรคำและให้นักเรียนช่วยกันอ่านและสะกดคำ ครูใช้วิธีการเช่นเดียวกันนี้ปฏิบัติกับคำศัพท์อื่น ๆ ที่เหลือ
3. ครูแจกแผ่นกระดาษที่มีคำศัพท์พร้อมรูปภาพให้นักเรียน
4. นักเรียนช่วยกันแบ่งอาหารออกเป็น 4 กลุ่ม คือ protein, carbohydrate, vitamin and fat
5. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ที่ได้แบ่งไว้
6. ครูเฉลยบนกระดานว่าอาหารแต่ละกลุ่มมีอะไรบ้าง
7. ครูตรวจสอบความเข้าใจและฝึกการนำคำศัพท์ไปใช้ในประโยคโดยใช้ Pattern: Do you like? Yes, I do. หรือ No, I don't. I like หรือ I don't like

การเรียนรู้เป็นกลุ่ม (Team study) (25 นาที)

8. ครูให้นักเรียนเข้ากลุ่มย่อยของตัวเอง
9. นักเรียนทำกิจกรรมในใบงานที่ 1 โดยในแต่ละกลุ่มจับคู่กันผลัดกันอ่านว่าภาษาอังกฤษที่ตรงกับภาพคือคำอะไร สะกดอย่างไร แล้วเขียนคำลงใต้ภาพ เมื่อทำเสร็จภายในกลุ่มแล้วให้หัวหน้ากลุ่มรับคำเฉลยที่ครูไปตรวจคำตอบข้อไหนที่ทำผิดให้นักเรียนช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง
10. นักเรียนทำกิจกรรมในใบงานที่ 2 โดยให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมและถูกต้องกับโจทย์ที่ครูกำหนดให้ เมื่อทำเสร็จภายในกลุ่มแล้วให้หัวหน้ากลุ่มรับคำเฉลยที่ครูไปคำตอบข้อไหนที่ทำผิดให้นักเรียนช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง
11. นักเรียนบันทึกผลพฤติกรรมกรรมการร่วมมือในการเรียนของตนและสมาชิกในกลุ่ม

การทดสอบย่อย (Quizzes) (15 นาที)

12. นักเรียนแยกนั่งโต๊ะละ 1 คน เพื่อทำการทดสอบย่อยกิจกรรม Food จำนวน 10 ข้อ การทดสอบย่อยนี้นักเรียนแต่ละคนต้องทำด้วยตัวเอง
13. ครูให้นักเรียนตรวจกระดาษคำตอบของเพื่อนซึ่งต้องไม่ใช่เพื่อนที่อยู่ในทีมเดียวกัน

การให้คะแนนพัฒนาการ (Individual improvement scores) (5 นาที)

14. ครูหาค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม

การยอมรับความสำเร็จของกลุ่ม (Team recognition) (5 นาที)

15. ครูแจ้งค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการของแต่ละกลุ่ม
16. ครูยกย่อง ชมเชย และมอบรางวัลแก่กลุ่มต่าง ๆ

การวัดและประเมินผล

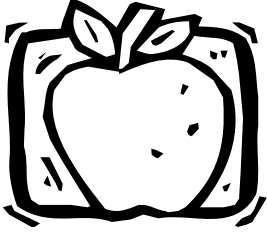
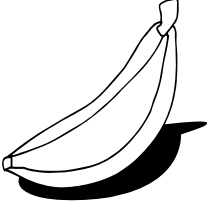

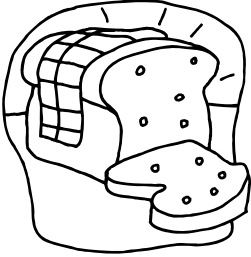
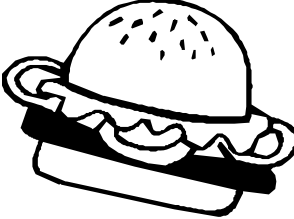

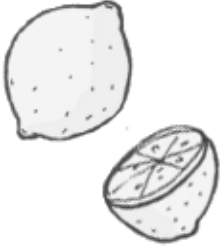

1. ประเมินจากค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม
2. ประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมกรรมการร่วมมือกันเรียนภายในกลุ่ม

สื่อการเรียนรู้

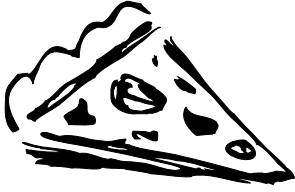
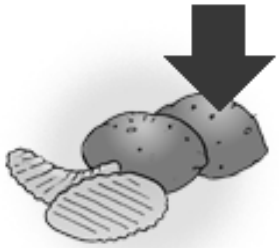

1. บัตรภาพ
2. บัตรคำ
3. ใบงาน
4. แบบทดสอบ

บันทึกผลหลังการสอน

1. ผลการเรียนรู้
2. ปัญหาและอุปสรรค.....
3. ข้อเสนอแนะ.....

 <p>apple</p>	 <p>banana</p>	 <p>beans</p>	 <p>biscuits</p>
 <p>bread</p>	 <p>burger</p>	 <p>butter</p>	 <p>carrots</p>
 <p>cheese</p>	 <p>chicken</p>	 <p>cake</p>	 <p>coconuts</p>
 <p>grapes</p>	 <p>jam</p>	 <p>lemon</p>	 <p>mangoes</p>
 <p>onion</p>	 <p>orange</p>	 <p>pasta</p>	 <p>peas</p>

Vocabulary

 <p>pears</p>	 <p>pepper</p>	 <p>pineapple</p>	 <p>pizza</p>
 <p>potatoes</p>	 <p>sausages</p>	 <p>tomato</p>	 <p>watermelon</p>

ใบงานที่ 1 Food

คำสั่ง ให้นักเรียนเติมคำในช่องว่างใต้ภาพให้ถูกต้อง เสร็จแล้วจับคู่กันอ่านคำศัพท์

p.....

p.....

m.....

c.....

t.....

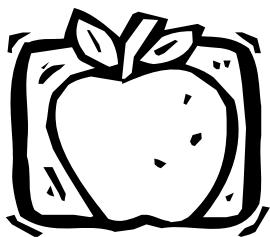
p.....

g.....

c.....

a.....

p.....

w.....

s.....

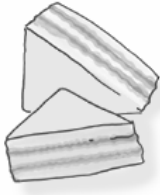
b.....

s.....

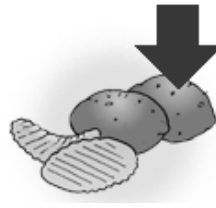
p.....

s.....

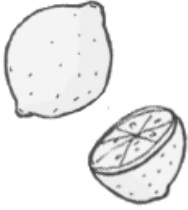
s.....

p.....

c.....

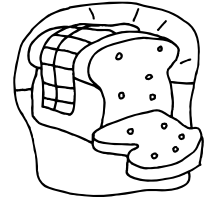
le.....

c.....

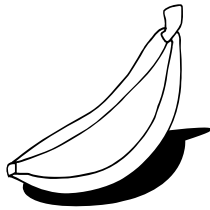
b.....

b.....

c.....

b.....

b.....

b.....

กลุ่ม.....

ใบงานที่ 2 Food

คำสั่ง นักเรียนอ่านโจทย์ แล้วนำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างหลังประโยคให้ถูกต้อง
ตัวอย่าง You eat this when you *don't have much time* or when you are hungry.

Snack

1. It is white and sweet.

.....

2. You put it in a cold drink.

.....

3. It is made from fruit. It's sweet. You eat it with bread.

.....

4. It mixes different vegetables in a big bowl. You don't have to cook it.

.....

5. It is white and comes from the sea.

.....

6. Onions, potatoes and carrots are examples of this kind of food.

.....

7. It is brown or white and you can make bread with it.

.....

8. It is very sweet . It's usually brown or black.

.....

9. Breakfast, lunch and dinner are example of these.

.....

10. People enjoy eating these at the beach, waterfall or the park.

.....

salt

picnics

meals

sand

chocolate

jam

vegetable

flour

a snack

sugar

a salad

pasta

ice

sandwiches

fries

เฉลยใบงานที่ 1 Food

คำสั่ง ให้นักเรียนเติมคำในช่องว่างใต้ภาพให้ถูกต้อง เสร็จแล้วจับคู่กันอ่านคำศัพท์

Pears

pineapple

mangoes

coconuts

tomato

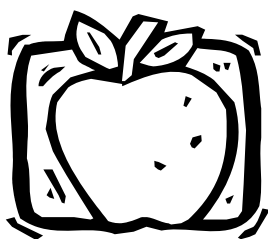
peas

grapes

carrots

apple

pepper

watermelon

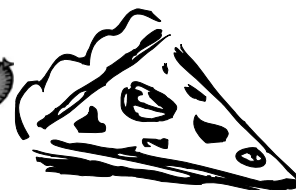
snack

breakfast

sausages

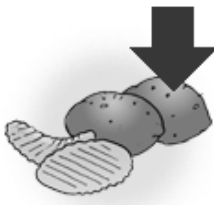
pizza

sandwich

sugar

potatoes

cake

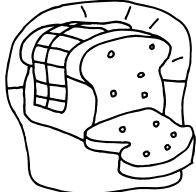
lemon

chicken

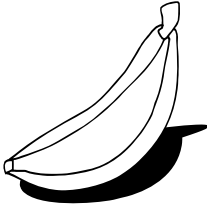
butter

bread

cheese

banana

biscuit

beans

เฉลยใบงานที่ 2 Food

คำสั่ง นักเรียนอ่านโจทย์ แล้วนำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างหลังประโยคให้ถูกต้อง
ตัวอย่าง You eat this when you *don't have much time* or when you are hungry.

Snack

<p>1. It is white and sweet.sugar.....</p> <p>2. You put it in a cold drink.ice.....</p> <p>3. It is made from fruit. It's sweet. You eat it with bread.jam.....</p> <p>4. It mixes different vegetables in a big bowl. You don't have to cook it.a salad.....</p> <p>5. It is white and comes from the sea.salt.....</p> <p>6. Onions, potatoes and carrots are examples of this kind of food. vegetables.....</p> <p>7. It is brown or white and you can make bread with it. flour.....</p> <p>8. It is very sweet . It's usually brown or black. chocolate.....</p> <p>9. Breakfast, lunch and dinner are examples of these.meals.....</p> <p>10. People enjoy eating these at the beach, waterfall or the park.picnics.....</p>	<p>salt</p> <p>picnics</p> <p>meals</p> <p>sand</p> <p>chocolate</p> <p>jam</p> <p>vegetable</p> <p>flour</p> <p>a snack</p> <p>sugar</p> <p>a salad</p> <p>pasta</p> <p>ice</p> <p>sandwiches</p> <p>fries</p>
---	---

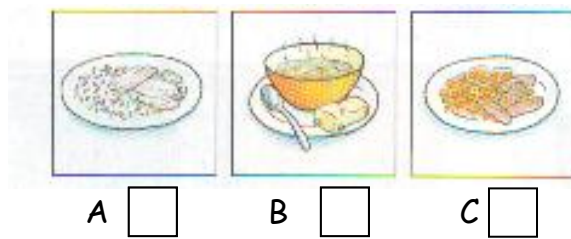
แบบทดสอบย่อย Food

Name.....Group.....Date.....

คำสั่ง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด (10 คะแนน)

คำชี้แจง ข้อ 1-4 ให้นักเรียนฟังบทสนทนาและใส่เครื่องหมายถูก (✓) ในข้อที่ถูกต้องที่สุด

1. What does Betty have for dinner?

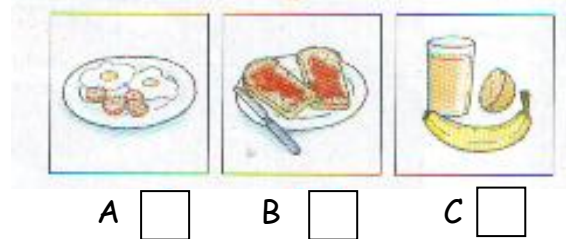

A

B

C

3. What does Katy want for breakfast?

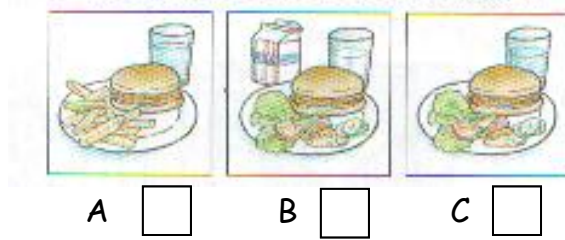

A

B

C

2. What did David have for lunch?

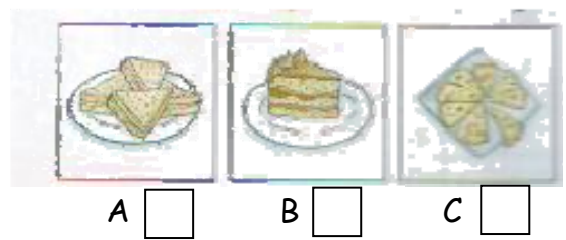

A

B

C

4. What did Tony eat at the party?

A

B

C

คำชี้แจง ข้อ 5-10 ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้เติมในช่องว่างให้ถูกต้อง

burger banana lettuce tomato onion pizza
 rice strawberry carrot

5. It's red vegetable which ketchup is made from.

6. Green vegetable with big leaves.

7. Sweet, long, yellow skin fruit.

8. White, round and brown or red skin, you cry when cutting it.

9. Thai people always eat it. It gives us carbohydrates

10. It is a sandwich that there are fried meat, ham, ketchup and vegetable placed inside a slice bun.

Tape Script**Listen and tick the box****One** What can Betty have for dinner?

Girl: What can I have for dinner ,dad?

Man: Would you like a bowl of soup and some cheese, Betty?

Girl: Again? I had that for lunch

Man: Did you? Well, what about some chicken and rice?

Girl: Can I have sausage and beans? I like that much more.

Man: All right.

Two What did David have for lunch?

Woman: What did you have for lunch at school today, David?

Boy: A burger.

Woman: What did you have with it? Fries?

Boy: No. I was very good. I had a salad.

Woman: Did you have a drink of milk too?

Boy: No, just a glass of water today.

Three What does Katy want for breakfast?

Man: Good morning Katy. Are you hungry?

Girl: Not very. What's for breakfast?

Man: I'm having eggs and tomatoes. Do you want some?

Girl: No. Just bread with jam, please.

Man: OK. What about some orange juice or some fruit, too?

Girl: No, thanks.

Four What did Tony eat at the party?

Woman: Did you enjoy the party yesterday, Tony?

Boy: Yes. It was great. A clown came and we laughed a lot.

Woman: Did you have sandwiches like last year?

Boy: Not this time. This year we had pizza. It was excellent!

Woman: Anything else?

Boy: No! And there wasn't any birthday cake!

**แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ
โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Teams - Achievement Divisions: STAD)**

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของนักเรียน

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ แบบการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์

- 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4 หมายถึง เห็นด้วย
3 หมายถึง ไม่แน่ใจ
2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. นักเรียนชอบทำงานร่วมกับเพื่อนเมื่อเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
2. นักเรียนได้รับความรู้ที่ดีและมีประโยชน์เมื่อเรียนร่วมกับผู้อื่น					
3. นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนในขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
4. นักเรียนชอบทำงานกับเพื่อนที่มีความรู้ความสามารถต่างกันเมื่อเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
5. นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนเป็นกลุ่มช่วยให้นักเรียนทำงานได้ดีขึ้น					
6. นักเรียนชอบแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในกลุ่ม					
7. นักเรียนคิดว่าการได้รับรางวัลในการพยายามทำงานดีกว่าการทำคะแนนสอบได้สูง					
8. การทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จในการทำงานเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องการมากที่สุด					

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบย่อย ครั้งที่ 1-10

ชื่อกลุ่ม	ชื่อนักเรียน	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	รวม	ค่าเฉลี่ย
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
		(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(100)	(10)
pizza one	คนที่ 1	6	9	9	9	10	6	8	9	9	9	84	8.4
	คนที่ 2	4	5	5	6	6	4	7	8	7	7	59	5.9
	คนที่ 3	4	4	4	6	6	5	7	8	9	7	61	6.1
	คนที่ 4	3	4	4	5	4	5	6	6	5	5	47	4.7
Loling club1	คนที่ 1	7	8	9	9	7	7	8	10	8	10	83	8.3
	คนที่ 2	3	4	5	6	6	5	5	5	7	7	53	5.3
	คนที่ 3	2	4	4	7	6	8	5	6	7	6	55	5.5
	คนที่ 4	1	4	4	4	5	4	5	6	5	6	44	4.4
Masixjung	คนที่ 1	6	8	9	8	9	7	8	10	10	10	85	8.5
	คนที่ 2	5	5	5	6	6	5	5	7	5	6	55	5.5
	คนที่ 3	3	4	4	4	6	5	5	7	5	7	50	5.0
	คนที่ 4	4	4	4	4	5	4	5	6	8	5	49	4.9
F.T. Island	คนที่ 1	4	8	8	8	8	8	4	8	8	9	73	7.3
	คนที่ 2	3	7	5	4	5	5	3	6	3	5	46	4.6
	คนที่ 3	1	7	4	7	4	9	3	8	5	7	55	5.5
	คนที่ 4	2	4	5	4	5	5	3	5	3	6	42	4.2
ChipMunk	คนที่ 1	9	8	6	7	7	7	3	10	8	10	75	7.5
	คนที่ 2	7	6	4	8	4	4	3	10	5	8	59	5.9
	คนที่ 3	7	8	4	8	7	5	3	10	3	7	62	6.2
	คนที่ 4	3	8	6	4	4	5	3	5	7	7	52	5.2

ตาราง 8 (ต่อ)

ชื่อกลุ่ม	ชื่อนักเรียน	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	รวม	ค่าเฉลี่ย
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
		(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(100)	(10)
Doraemon	คนที่ 1	8	9	6	7	8	9	6	8	8	9	78	7.8
	คนที่ 2	2	6	4	4	4	4	3	8	8	9	52	5.2
	คนที่ 3	4	4	4	4	4	4	3	5	5	6	43	4.3
	คนที่ 4	3	3	5	4	4	5	3	4	5	5	41	4.1
Prince	คนที่ 1	7	6	5	6	8	7	6	7	7	9	68	6.8
	คนที่ 2	7	5	5	5	6	5	5	7	8	10	63	6.3
	คนที่ 3	4	5	4	4	4	5	4	8	4	6	48	4.8
	คนที่ 4	3	3	4	4	4	4	4	6	8	8	48	4.8
Super Junior	คนที่ 1	5	9	4	5	6	5	6	10	6	6	62	6.2
	คนที่ 2	4	5	4	5	5	6	5	6	6	7	53	5.3
	คนที่ 3	3	5	4	4	5	4	4	6	5	6	46	4.6
	คนที่ 4	6	6	3	4	5	4	4	5	6	6	49	4.9
I	คนที่ 1	5	3	6	7	6	5	6	5	7	7	57	5.7
	คนที่ 2	5	3	4	4	6	3	4	7	6	7	49	4.9
	คนที่ 3	5	3	4	5	4	4	4	5	8	10	52	5.2
	คนที่ 4	3	3	3	4	4	4	4	4	5	7	41	4.1
Loling club2	คนที่ 1	6	6	8	6	4	5	5	10	8	9	67	6.7
	คนที่ 2	5	4	4	5	3	6	5	7	6	7	52	5.2
	คนที่ 3	3	6	5	7	4	7	6	6	7	6	57	5.7
	คนที่ 4	3	3	4	3	3	5	4	6	5	5	41	4.1

ตาราง 9 แสดงผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อน
และหลังการทดลอง

ชื่อกลุ่ม	ชื่อนักเรียน	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่าง (Y)-(X)=D
		X (50 คะแนน)	Y (50 คะแนน)	
pizza one	คนที่ 1	27	46	19
	คนที่ 2	8	17	9
	คนที่ 3	11	15	4
	คนที่ 4	10	13	3
Loling club1	คนที่ 1	16	41	25
	คนที่ 2	16	22	6
	คนที่ 3	10	11	1
	คนที่ 4	6	8	2
Masixjung	คนที่ 1	26	42	16
	คนที่ 2	14	16	2
	คนที่ 3	9	15	6
	คนที่ 4	6	8	2
F.T. Island	คนที่ 1	27	36	9
	คนที่ 2	9	19	10
	คนที่ 3	15	16	1
	คนที่ 4	6	15	6
ChipMunk	คนที่ 1	27	39	12
	คนที่ 2	9	17	6
	คนที่ 3	15	22	7
	คนที่ 4	10	13	3
Doraemon	คนที่ 1	20	36	16
	คนที่ 2	11	18	7
	คนที่ 3	10	13	3
	คนที่ 4	10	11	1
Prince	คนที่ 1	15	32	17
	คนที่ 2	17	33	16
	คนที่ 3	11	14	3
	คนที่ 4	10	21	11
Super Junior	คนที่ 1	14	28	14
	คนที่ 2	8	18	10
	คนที่ 3	8	15	7
	คนที่ 4	5	10	5

ตาราง 9 (ต่อ)

ชื่อกลุ่ม	ชื่อนักเรียน	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่าง (Y)-(X)=D
		X (50 คะแนน)	Y (50 คะแนน)	
I	คนที่ 1	13	18	5
	คนที่ 2	11	13	2
	คนที่ 3	12	16	4
	คนที่ 4	4	20	16
Loling club2	คนที่ 1	14	22	8
	คนที่ 2	16	20	4
	คนที่ 3	10	16	6
	คนที่ 4	8	8	0

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวธัญญา จากศรี
วันเดือนปีเกิด	13 มิถุนายน 2511
สถานที่เกิด	อำเภอสระแก้ว จังหวัดปราจีนบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	82/9 ซอยรามอินทรา 127 แยก 1 ถนนรามอินทรา แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10510
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู คศ. 1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนจินดาบำรุง 37 ซอยคูบอน 13 แขวงคันนายาว เขตคันนายาว จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10230
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2530	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนสระแก้ว
พ.ศ. 2540	ศศ.บ. ภาษาอังกฤษ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2551	ศศ.ม. การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ